

Fremsat den 29. marts 2023 af skatteministeren (Jeppe Bruus):

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven, selskabsskatteloven, kulbrinteskatteloven og ligningsloven

(Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO₂ og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer:

»Som personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet betragtes også personligt arbejde udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når det personlige arbejde vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. 2. pkt. finder dog kun anvendelse på personligt arbejde udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

2. I § 2, stk. 1, nr. 1, 5. pkt., der bliver 7. pkt., ændres »4. pkt.« til: »6. pkt.«

3. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer:

»1. pkt. omfatter også vederlag for personligt arbejde for en virksomhed vedrørende etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone. 2. pkt. finder dog kun anvendelse på virksomhed i Danmarks eksklusive økonomiske zone vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsok-

kels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

4. I § 2, stk. 3, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Ved fast driftssted efter stk. 1, nr. 4, forstås også aktiviteter, der udøves gennem et fast forretningssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. 3. pkt. finder dog kun anvendelse på aktiviteter vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

5. I § 2, stk. 14, 1. pkt., og nr. 2, 2. pkt., ændres »1.-5. pkt.« til: »1.-7. pkt.«

§ 2

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 905 af 21. juni 2022 og § 4 i lov nr. 1389 af 5. oktober 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Ved fast driftssted efter stk. 1, litra a, forstås også aktiviteter, der udøves gennem et fast forretningssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. 3. pkt. finder dog kun anvendelse på aktiviteter vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske

kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

§ 3

I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1820 af 16. september 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »ved forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed«: », jf. dog § 10 B, stk. 1«.

2. I § 8, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »som nævnt i stk. 1«: », jf. dog § 10 B, stk. 1«.

3. Efter § 10 A indsættes:

»§ 10 B. Anvendes et afskrivningsberettiget aktiv delvis i forbindelse med lagring af CO₂, kan der fortsat afskrives på aktivet ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som omfattes af § 4. Udgifter til forbedring, der afholdes med henblik på anvendelse til lagring af CO₂, føres dog på en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan afskrives ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4. Udgifter til forbedring af et aktiv anvendt i forbindelse med lagring af CO₂ anses for afholdt med henblik på denne anvendelse, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne vedrører forbedringer, der også ville være blevet foretaget, hvis aktivet ikke var blevet anvendt i forbindelse med lagring af CO₂.

Stk. 2. Overgår et afskrivningsberettiget driftsmiddel til udelukkende at blive anvendt i forbindelse med lagring af CO₂, overføres et beløb svarende til driftsmidlets skattemæssigt nedskrevne værdi fra den saldo, hvorpå afskrivninger foretages efter § 7, stk. 3, eller § 8, stk. 1, til en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan ske afskrivning, der fratrækkes ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4.

Stk. 3. Udgifter, der vedrører lagring af CO₂, herunder udgifter til vedligeholdelse af afskrivningsberettigede aktiver, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som omfattes af § 4, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂.

Stk. 4. Told- og Skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at skattepligtige, der ved opgørelsen af den del af indkomsten, som omfattes af § 4, foretager afskrivninger på udgifter til forbedring af aktiver, der delvis anvendes i forbindelse med lagring af CO₂, eller fradrager udgifter, der også vedrører lagring af CO₂, skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt, jf. stk. 1 og 3.«

4. I § 20 E indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Anvender den skattepligtige anlæg i forbindelse med lagring af CO₂, kan skatteværdien af den del af et endeligt underskud, som vedrører fradrag efter § 10 A, udbetales efter stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg, der ikke opretholdes af hensyn til aktiviteterne med lagring af CO₂. Skatteværdien af fradrag efter § 10 A for udgifter til fjernelse af de anlæg, der er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, kan kræves udbetalt efter stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg anvendt i forbindelse med disse aktiviteter. Det beløb, der kan kræves udbetalt efter 2. pkt., reduceres med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, til og med det indkomstår, hvor betingelserne i 2. pkt. er opfyldt. Er alle anlæg efter det endelige ophør af virksomhed efter dette kapitel blevet opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, foretages reduktionen efter 3. pkt. med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor den skattepligtige endeligt er ophørt med virksomhed omfattet af dette kapitel.«

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret ved § 36 i lov nr. 871 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 H, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

»2) Anguilla.

3) Bahamas.

4) Costa Rica.«

Nr. 2 bliver herefter nr. 5.

2. I § 5 H, stk. 2, indsættes efter nr. 2, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

»6) De Britiske Jomfruøer.«

Nr. 3-4 bliver herefter nr. 7-8.

3. I § 5 H, stk. 2, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 8, som nyt nummer:

»9) Marshalløerne.«

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 10-13.

4. I § 5 H, stk. 2, indsættes efter nr. 8, der bliver nr. 13, som nyt nummer:

»14. Turks- og Caicosøerne.«

Nr. 9 bliver herefter nr. 15.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. § 3 har virkning fra og med den 1. januar 2024.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning
  - 2.2. Fradrag for driftsomkostninger og skattemæssige afskrivninger ved anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. til lagring af CO₂
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Fradrag for fjernelsesomkostninger ved anvendelse af kulbrinteanlæg til lagring af CO₂
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning
  - 2.4. Ændring af listen over lande omfattet af defensive foranstaltninger
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er en genfremsættelse af L 12, som blev fremsat den 5. oktober i folketingsåret 2022-23 (1. samling), men som bortfaldt på grund af udskrivelse af valg til Folketinget, som blev afholdt den 1. november 2022. I forhold til L 12 indeholder lovforslaget dog yderligere elementer i form af dels ændringer i kulbrinteskatteloven vedrørende anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO₂, dels ændring af listen over lande, der er omfattet af de danske defensive foranstaltninger (skattesanktioner) over for lande på EU's sortliste over skattely.

Den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet indgik den 22. juni 2020 Klimaaftale for energi og industri m.v. (herefter Klimaaftale 2020) med henblik på at udvikle, udbygge og integrere grønne teknologier i energisektoren og industrien.

Det indgår bl.a. i Klimaaftale 2020, at der skal etableres en energiø med tilhørende havvindmøllepark i Nordsøen, og at der skal etableres faciliteter til fangst og lagring af CO₂ (CCS – Carbon Capture and Storage). Ved tillæg af 4. febru-

ar 2021 til Klimaaftale 2020 blev det aftalt, at energiøen i Nordsøen skal konstrueres som en inddæmmede ø ca. 80 km fra den jyske vestkyst.

Derudover har aftalepartierne ved principaftale af 30. juni 2021 om en køreplan for lagring af CO₂ og aftale af 14. december 2021 om en køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂ besluttet, at der skal igangsættes en proces med henblik på meddelelse af tilladelser til CO₂-lagring i den danske undergrund bl.a. i Nordsøen, idet klima-, energi- og forsyningsministeren vil åbne for ansøgninger om tilladelse til lagring af CO₂ i den danske del af Nordsøen inden udgangen af 2022, så lagring kan ske fra 2025.

Den 21. juni 2022 har aftalepartierne desuden indgået en aftale om rammevilkår for CO₂-lagring i Danmark. Ved aftalen er det bl.a. besluttet, at staten ved Nordsøfonden skal være medejer med en ejerandel på 20 pct. i forbindelse med de kommende licenser, der udbydes til CO₂-lagring i eksisterende olie- og gasområder i Nordsøen, samt at aktiviteter med lagring af CO₂ skal beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler.

De danske skatteregler finder som udgangspunkt kun an-

vendelse inden for 12-sømilegrænsen regnet fra den danske kyst. Uden for 12-sømilegrænsen finder de danske skatteregler kun anvendelse, i det omfang internationale traktater og aftaler har tildelt Danmark ret til at udnytte de pågældende områder, og Danmark konkret har udnyttet denne kompetence ved at etablere lovhjemmel til beskatning. De almindelige regler i kildeskatteloven og selskabsskatteloven om beskatning af indkomst indeholder ikke en sådan hjemmel.

Lovforslaget har til formål at indføre hjemmel til indkomstbeskatning af udenlandske selskaber m.v. og personer hjemmehørende i udlandet af aktiviteter, som disse måtte udøve i Danmarks eksklusive økonomiske zone, dvs. uden for 12-sømilegrænsen, hvis de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. Forslaget omfatter f.eks. aktiviteter knyttet til etablering, drift og benyttelse af havvindmølleparker og energiøer og aktiviteter knyttet til lagring af CO₂.

Det er forventningen, at lagring af CO₂ i den danske del af Nordsøen vil ske i tidligere olie- og gasboringer, og at anlæg, der er opført og anvendt med henblik på kulbrinteindvinding, vil blive anvendt i forbindelse med lagringsaktiviteterne. Det er desuden forventningen, at det i et vist omfang vil være muligt at benytte de pågældende anlæg m.v. til aktiviteter i forbindelse med lagring af CO₂, inden aktiviteterne med kulbrinteindvinding er ophørt.

Beskatningen af indkomst ved kulbrinteindvinding sker efter de særlige regler i kulbrinteskatteloven og er højere end beskatningen af anden indkomst, herunder indkomst ved lagring af CO₂.

Hvis den skattepligtige afholder udgifter, som kan anses for både at vedrøre kulbrinteaktiviteter og aktiviteter med lagring af CO₂, kan fastlæggelsen af, i hvilket omfang udgifterne kan fradrages, herunder som afskrivninger, ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattereglerne, derfor have væsentlige økonomiske konsekvenser for den skattepligtige. En risiko for en væsentlig formindskelse af skatteværdien af fradragene eller afskrivningerne som følge af, at de kun kan medregnes ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst, ville i yderste konsekvens kunne indebære, at virksomheder afholder sig fra at anvende kulbrinteanlæg til aktiviteter med lagring af CO₂ som følge af de skattemæssige konsekvenser heraf.

Lovforslaget indeholder på den baggrund regler, der har til hensigt at skabe klarhed over de skattemæssige konsekvenser af, at anlæg opført til brug for kulbrinteaktiviteter anvendes til aktiviteter med lagring af CO₂.

Lovforslaget har endeligt til formål at ændre listen over lande, der er omfattet af de danske defensive foranstaltninger over for lande på EU's sortliste over skattely, således at den er i overensstemmelse med EU's liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU's sortliste over skattely) efter den seneste opdatering ved Rådets beslutning af 4. oktober 2022. Ved beslutningen blev Anguilla, Bahamas og Turks- og Caicosøerne medtaget på EU's sortliste, fordi

de tre lande har introduceret skatteregler, som kan tiltrække offshore strukturer uden reel økonomisk aktivitet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone

2.1.1. Gældende ret

Selskaber og foreninger m.v., der er fuldt skattepligtige her til landet efter selskabsskattelovens § 1, beskattes efter et modificeret territorialprincip. Det følger således af selskabsskattelovens § 8, stk. 2, at de ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke skal medregne indtægter og udgifter, som vedrører et fast driftssted eller en fast ejendom, der er beliggende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland. Indkomst ved aktiviteter, som sådanne selskaber og foreninger m.v., udøver i Danmarks eksklusive økonomiske zone, dvs. uden for 12-sømilegrænsen, er således skattepligtig her til landet.

Fysiske personer, der er fuldt skattepligtige her til landet, beskattes efter globalindkomstprincippet. Det vil sige, at de ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregne alle indtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ej.

Udenlandske selskaber og foreninger m.v. er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a (begrænset skattepligt), hvis de udøver et erhverv med fast driftssted her i landet. Tilsvarende er fysiske personer, der ikke er omfattet af fuld skattepligt her til landet, begrænset skattepligtige her til landet, hvis de udøver et erhverv med fast driftssted her i landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Når der foreligger fast driftssted her i landet, skal der opgøres en indkomst for det faste driftssted svarende til den indkomst, som ville være blevet opgjort for et selvstændigt foretagende, der i øvrigt havde udøvet aktiviteterne under tilsvarende vilkår, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 7, og kildeskattelovens § 2, stk. 8.

Den begrænsede skattepligt som følge af fast driftssted indtræder, når to grundlæggende forhold foreligger, nemlig dels at den fysiske eller juridiske person udøver et erhverv, dels at dette erhverv udøves gennem et fast driftssted her i landet. For at der foreligger et fast driftssted, skal det udenlandske selskab eller den udenlandske fysiske person som udgangspunkt have et fast forretningssted her i landet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 2-4, og kildeskattelovens § 2, stk. 3. Der kan dog også foreligge et fast driftssted, hvor der alene er tale om, at et selskab eller en person her i landet handler på vegne af det udenlandske selskab m.v. eller personen fra udlandet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 4, og kildeskattelovens § 2, stk. 5.

For fysiske personer, der ikke er omfattet af fuld skattepligt her til landet, gælder endvidere, at de er begrænset skattepligtige her til landet af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 14, nr. 2, er fysiske personer dog ikke undergivet begrænset skattepligt af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet, hvor vederlaget udbetales af en udenlandsk arbejdsgiver m.v., medmindre vederlaget erhverves af en person, der opholder sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode, eller vederlaget udbetales af en arbejdsgiver m.v. med fast driftssted her i landet.

Fysiske personer, der ikke er omfattet af fuld skattepligt her til landet, er desuden begrænset skattepligtige her til landet, når de modtager vederlag for personligt arbejde i forbindelse med at være stillet til rådighed for at udføre arbejde for en virksomhed her i landet, og arbejdet udgør en integreret del af virksomheden, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter såkaldt arbejdsudleje.

Som udgangspunkt gælder dansk skattelovgivning kun inden for en grænse på 12 sømil (22,224 km) fra den danske kyst, dvs. på det danske land- og søterritorium. Uden for 12-sømilegrænsen finder de danske skatteregler kun anvendelse, hvis internationale traktater og aftaler har tildelt Danmark ret til at udnytte de pågældende ressourcer på det relevante geografiske område, og Danmark har etableret en konkret lovhjemmel hertil.

Efter artikel 56 og 60 i FN's havretskonvention har kyststaten uden for 12-sømilegrænsen, men inden for den såkaldte eksklusive økonomiske zone, en eksklusiv ret i forhold til bl.a. udnyttelse af havbundens naturlige ressourcer og udvinding af vindenergi, og en eneret til at etablere og regulere opførelsen, driften og brugen af kunstige øer, installationer og anlæg. Kyststaten har en eksklusiv jurisdiktion i skatte- og afgiftsmæssig henseende i tilknytning til disse rettigheder.

Danmarks eksklusive økonomiske zone omfatter hele den danske kontinentalsokkel.

Når der f.eks. er tale om etablering, drift og brug af kunstige øer, installationer og anlæg som nævnt i artikel 56 og 60 i FN's havretskonvention, har Danmark dermed som udgangspunkt ret til at beskatte udenlandske selskaber m.v. og personer, der er hjemmehørende i udlandet, af indkomst fra aktiviteter og personligt arbejde, der udføres på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, hvis der er indført en konkret lovhjemmel herfor.

Som en undtagelse fra artikel 56 og 60 i FN's havretskonvention gælder det dog efter konventionens artikel 79, stk. 1, at alle stater er berettiget til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger på kontinentalsoklen, idet kyststaten i givet fald skal godkende linjeføringen, jf. artikel 79, stk. 3. Af artikel 79, stk. 4, i FN's havretskonvention følger, at kyststaten i relation til sådanne undersøiske rørledninger og kabler dog fortsat har en eksklusiv jurisdiktion i bl.a. skatte- og afgiftsmæssig henseende, når der er tale om kabler eller rørledninger, som fortsætter ind på dens land- eller søterritorium, eller kabler eller rørledninger bygget eller benyttet i forbindelse med efterforskningen af dens kontinentalsokkel

eller udnyttelsen af dens ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg under dens jurisdiktion.

Indkomst, som fysiske og juridiske personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, oppebærer i forbindelse med etablering (nedlægning) og drift af undersøiske kabler og rørledninger på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, vil således efter FN's havretskonvention ikke kunne undergives dansk beskatning, når de pågældende kabler eller rørledninger udelukkende benyttes til transit gennem Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Kulbrinteskatteloven udgør et eksempel på en udvidelse af dansk beskatningsret til også at gælde uden for 12-sømilegrænsen. Med kulbrinteskatteloven er der indført en hjemmel til beskatning af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed m.m., når indtægterne er erhvervet ved en sådan virksomhed eller arbejde udført i Danmark, herunder søterritoriet, samt dansk kontinentalsokkelområde, jf. kulbrinteskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Hverken kildeskatteloven eller selskabsskatteloven indeholder imidlertid regler, der giver mulighed for at beskatte aktiviteter, som fysiske eller juridiske personer, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet, udelukkende udøver i Danmarks eksklusive økonomiske zone, dvs. på dansk kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Ved lov nr. 2379 af 14. december 2021 om projektering af anlæg af en energiø i Nordsøen er der givet en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at foretage forberedelse og projektering, herunder afholdelse af udbud, og de øvrige dispositioner, som er nødvendige for anlæg af energiøen. Det fremgår af loven, at energiøen forventes placeret i Danmarks eksklusive økonomiske zone ca. 100 km fra den jyske vestkyst og dermed uden for 12-sømilegrænsen.

Faciliteter til CO₂-lagring i Nordsøen og yderligere havvindmølleparker vil ligeledes kunne forventes etableret uden for 12-sømilegrænsen.

Det er opfattelsen, at selskaber m.v. og personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, i det omfang det er muligt efter FN's havretskonvention, bør betale skat til Danmark af indkomst, der oppebæres ved udøvelse af aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone gennem et fast driftssted knyttet til etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, herunder CO₂-lagring, på lige fod med danske selskaber m.v. og personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark. Det er også vurderingen, at udenlandske fysiske personer bør være omfattet af skattepligt til Danmark, når de oppebærer vederlag for personligt arbejde udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone, og det personlige arbejde vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

På den baggrund er det vurderingen, at der bør indføres hjemmel til en sådan beskatning, således at beskatningen af sådanne aktiviteter uden for 12-sømilegrænsen i videst

muligt omfang svarer til beskatningen af fysiske og juridiske personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, og som udfører aktiviteter på dansk land- eller søterritorium.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne om begrænset skattepligt for selskaber m.v. og fysiske personer, således at reglerne om begrænset skattepligt ved udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet udvides til også at omfatte sådanne aktiviteter, der udøves gennem et fast driftssted på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen.

Dog foreslås udvidelsen begrænset til aktiviteter, der vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

Endvidere foreslås udvidelsen, for så vidt angår kabler og rørledninger, begrænset til aktiviteter, der vedrører etablering, drift og benyttelse af kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.

Begrænsningerne af den foreslåede udvidelse af skattepligtsreglerne har til formål at sikre, at forslaget overholder reglerne i FN's havretskonvention om, i hvilket omfang kyststaten kan udøve sin beskatningskompetence på aktiviteter uden for 12-sømilegrænsen.

Det foreslås endvidere, at den begrænsede skattepligt for fysiske personers vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold her i landet også skal omfatte vederlag for personligt arbejde i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når det personlige arbejde vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

I lighed med de foreslåede regler om udvidelse af den begrænsede skattepligt for indkomst fra et fast driftssted foreslås det, at udvidelsen af den begrænsede skattepligt for vederlag for personligt arbejde ikke skal omfatte personligt arbejde i forbindelse med etablering, drift og benyttelse af undersøiske kabler og rørledninger, der udelukkende benyttes til transit gennem Danmarks eksklusive økonomiske zone, dvs. uden for 12-sømilegrænsen.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 14, nr. 2, forudsætter den begrænsede skattepligt for vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, at personen har opholdt sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode, eller at vederlaget udbetales af en arbejdsgiver m.v. med fast driftssted her i landet. Denne forudsætning for den begrænsede skattepligt vil også skulle gælde vederlag for personligt arbejde i Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Endeligt foreslås det, at det geografiske anvendelsesområde for reglerne om begrænset skattepligt ved arbejdsudlejning udvides på tilsvarende vis. Det foreslås således, at den begrænsede skattepligt for fysiske personers vederlag for personligt arbejde i forbindelse med at være stillet til rådighed for at udføre arbejde for en virksomhed her i landet, når arbejdet udgør en integreret del af virksomheden, jf.

kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, også vil skulle gælde, når virksomheden vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Den begrænsede skattepligt for vederlag for personligt arbejde i arbejdsudlejningstilfælde skal dog efter forslaget ikke omfatte vederlag for arbejde for en virksomhed, som vedrører undersøiske kabler og rørledninger, der udelukkende benyttes til transit gennem Danmarks eksklusive økonomiske zone, dvs. uden for 12-sømilegrænsen.

2.2. Fradrag for driftsomkostninger og skattemæssige afskrivninger ved anvendelse af kulbrinteanlæg til lagring af CO₂

2.2.1. Gældende ret

Beskatningen af selskaber, der har indkomst ved indvinding af olie og gas, sker dels via den almindelige selskabsskat og tillægsselskabsskat, dels via den særlige kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 2. Samtidig deltager staten gennem Nordsøfonden med (typisk) 20 pct. i de enkelte koncessioner.

Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf der skal svares kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 20 D.

Indkomsten fra indvinding opgøres særskilt til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat og kulbrinteskate, og der foretages således to indkomstopgørelser:

- En til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat.
- En til brug for beregningen af kulbrinteskate.

Ved begge opgørelser kan den skattepligtige alene fradrage udgifter, der vedrører indtægterne ved indvindingsvirksomheden, jf. kulbrinteskattelovens § 4, stk. 4, 3. pkt., eller som er afholdt til forundersøgelse og efterforskning i tilknytning til den skattepligtiges erhverv ved indvinding af kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 7, stk. 1.

Har en kulbrinteskattepligtig generelle omkostninger eller fællesudgifter, som f.eks. både vedrører indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven, og indkomst, der kun beskattes efter selskabsskatteloven, vil sådanne udgifter skulle fordeles mellem de to former for indkomst. Kulbrinteskatteloven indeholder ingen særlige regler om fordelingen af sådanne omkostninger, der både vedrører kulbrinteaktiviteter og andre aktiviteter, og fordelingen må derfor foretages efter almindelige skatteretlige principper. Der vil i den henseende kunne lægges vægt på, hvordan udgifterne ville være blevet fordelt, hvis der havde været tale om fordeling af udgifter mellem uafhængige parter (armslængdeprincippet).

Der er ved begge de ovennævnte indkomstopgørelser fradrag for afskrivninger. Efter kulbrinteskattelovens § 7, stk. 3, og § 8, stk. 1 og 2, afskrives udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver, som anvendes i forbindelse

med forundersøgelser-, efterforsknings- eller kulbrinteindvindingsvirksomhed, efter afskrivningslovens regler. Efter reglerne i afskrivningsloven anses borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas for driftsmidler, for hvilke der skal føres en særskilt saldo, jf. afskrivningslovens § 5 C. Der kan foretages afskrivninger på denne særskilte saldo med op til 15 pct. årligt.

Anvendes det afskrivningsberettigede aktiv også til anden virksomhed, foretages afskrivning kun på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved kulbrinteindvindingsvirksomheden, og afskrivning sker i så fald særskilt for hvert aktiv, jf. kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3.

Indkomst fra aktiviteter ved lagring af CO₂ beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler. Anvendes aktiver, der er afskrivningsberettigede efter kulbrinteskattelovens §§ 7 eller 8, til sådanne aktiviteter, vil afskrivning efter kulbrinteskatteloven derfor kun kunne foretages på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved kulbrinteindvindingsvirksomheden.

Når der påbegyndes afskrivning på driftsmidler i form af borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg, der anvendes i forbindelse med erhvervelse af indtægt ved kulbrinteindvindingsvirksomhed, indrømmes der ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten et kulbrintefradrag på 5 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum, jf. kulbrinteskattelovens § 20 C. Fradraget indrømmes både i det år, hvor afskrivningerne påbegyndes, og i de følgende 5 indkomstår, og samlet vil fradraget i kulbrinteindkomsten derfor udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum i løbet af den 6-årige periode.

Overgår et aktiv, der giver adgang til kulbrintefradrag, til anden anvendelse end kulbrinteindvindingsvirksomhed, fragår et beløb svarende til aktivets skattemæssigt nedskrevne værdi i grundlaget for beregning af kulbrintefradraget fra og med det indkomstår, hvori overgangen finder sted, jf. kulbrinteskattelovens § 20 C, stk. 4. Anvendes et aktiv, der giver adgang til kulbrintefradrag, delvis i forbindelse med anden virksomhed, fragår en andel af anskaffelsessummen eller aktivets nedskrevne værdi, der forholdsmæssigt svarer til aktivets anvendelse ved anden virksomhed, i grundlaget for beregning af kulbrintefradraget, jf. kulbrinteskattelovens § 20 C, stk. 5.

For visse investeringer foretaget i et vindue, der omfatter perioden 2017-2025, kan kulbrinteproducenterne vælge at opgøre kulbrinteindkomsten efter en særlig ordning, jf. kulbrinteskattelovens kapitel 3 B.

Den særlige valgfrie ordning gælder efter kulbrinteskattelovens § 20 F, stk. 1, nr. 1, for betalinger gennemført i perioden 2017-2025 for investeringer i driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, når disse driftsmidler anvendes i forbindelse med erhvervelse af kulbrinteskattepligtige indtægter forbundet med indvinding af kulbrinter. Det er en betingelse, at de pågældende investeringer er indeholdt i planer og arbejder, der indsendes til godkendelse efter

lov om anvendelse af Danmarks undergrund (herefter undergrundsloven) i perioden 2017-2025, og at investeringerne godkendes og ibrugtages senest den 31. december 2026.

Vælger den skattepligtige beskatning efter den særlige ordning, tilføres alle betalinger omfattet af ordningen en særskilt saldo, hvorpå der kan foretages afskrivning med en forhøjet sats på 20 pct., jf. kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 1. Afskrivningstidspunktet er desuden fremrykket fra ibrugtagningen af driftsmidlet, jf. afskrivningslovens § 3, til betalingstidspunktet.

Skal det afskrivningsberettigede driftsmiddel ikke anvendes udelukkende i forbindelse med erhvervelse af indtægt ved kulbrinteindvindingsvirksomhed, tilføres den særskilte saldo, jf. ovenfor, kun den del af betalingen, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse til denne virksomhed, jf. kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 1, 2. pkt. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis driftsmidlet også skal anvendes til aktiviteter i forbindelse med lagring af CO₂.

På det tidspunkt, hvor den skattepligtige afgør, i hvilket omfang en betaling skal tilføres den særskilte saldo, vil den skattepligtige skulle udøve et skøn over, i hvilket omfang det driftsmiddel, som betalingen vedrører, efter ibrugtagning vil blive anvendt til kulbrinteindvindingsvirksomhed. Dette skøn udøves ved opgørelsen af saldoen, og den forholdsmæssige fordeling af betalingerne ændres derfor ikke, hvis det på et senere tidspunkt viser sig, at et driftsmiddel anvendes i indvindingsvirksomheden i et omfang, der afviger fra det oprindelige skøn.

Den særlige ordning indebærer desuden, at der indrømmes et forhøjet kulbrintefradrag på 6,5 pct. af indkomstårets tilførsler til den særskilte saldo, jf. kulbrinteskattelovens § 20 H. På samme måde som det almindelige kulbrintefradrag efter kulbrinteskattelovens § 20 C, som det forhøjede fradrag træder i stedet for, kan fradraget foretages i 6 år svarende til et samlet forhøjet kulbrintefradrag på 39 pct. I forhold til det almindelige kulbrintefradrag er det forhøjede kulbrintefradrag desuden fremrykket fra ibrugtagningen af driftsmidlet, jf. afskrivningslovens § 3, til betalingstidspunktet.

Efter kulbrinteskattelovens § 20 J, stk. 1, skal skattepligtige, der har valgt at anvende den særlige ordning, svare en tillægsskat i indkomstårene 2022-2037, hvis den gennemsnitlige årlige oliepris overstiger visse niveauer, jf. kulbrinteskattelovens § 20 J, stk. 3. Tillægsskatten er et led i en tilbagebetalingsordning, som har til formål, at kulbrinteproducenterne helt eller delvist betaler den skattelempelse tilbage, som de har opnået ved anvendelse af de særligt lempelige skatteregler i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B. Tillægsskatten, der kan opkræves i et indkomstår, er derfor maksimeret til den til enhver tid værende saldo på den såkaldte tillægsskattekonto, der opgøres efter kulbrinteskattelovens § 20 K.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser

FN's klimapanel (IPCC), det internationale energiagentur (IEA) og Klimarådet har alle vurderet, at CCS er et centralt virkemiddel for at afbøde klimaforandringerne. I relation til indfrielsen af de nationale danske klimamål kan CCS-teknolo-

logien bl.a. bidrage til at reducere udledninger, der ellers er vanskelige at reducere på anden vis. Derudover viser analyser fra GEUS – De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland, at den danske undergrund er særdeles velegnet til lagring af CO₂.

Kulbrinteskatteloven indeholder ikke regler, der specifikt omhandler de skattemæssige konsekvenser af, at anlæg opført i forbindelse med kulbrinteindvinding anvendes i forbindelse med aktiviteter med lagring af CO₂. Det er imidlertid vurderingen, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte særlige regler herom, således at der i videst muligt omfang er klarhed over de skattemæssige konsekvenser af at påbegynde CO₂-lagringsaktiviteter.

Det er vurderingen, at disse skatteregler bør være udført på en sådan måde, at de ikke vil kunne hindre iværksættelse af aktiviteter med lagring af CO₂, selv om aktiviteterne isoleret set må anses for at være rentable. Det er derfor vurderingen, at lagring af CO₂ ved anvendelse af anlæg, der både er opført med henblik på og fortsat anvendes til aktiviteter i forbindelse med kulbrinteindvinding, ikke bør medføre, at den skattepligtige får forringet sine muligheder for at foretage afskrivninger på anlæggene ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven.

Det er endvidere vurderingen, at der på tilsvarende vis bør være adgang til at fratække udgifter, herunder udgifter til vedligeholdelse af afskrivningsberettigede aktiver, ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst, selv om udgifterne både vedrører kulbrinteaktiviteter og aktiviteter med lagring af CO₂.

Omvendt er det vurderingen, at der ikke er grundlag for at foreslå en særregel i relation til adgangen til at foretage kulbrintefradrag efter kulbrinteskattelovens § 20 C. Det bemærkes, at kulbrintefradraget er et særligt incitament til at foretage investeringer i kulbrinteindvinding, og at det kun indrømmes i en periode på 6 år efter ibrugtagningen af det anlæg, der giver adgang til fradraget. Det vurderes på den baggrund ikke at ville være i overensstemmelse med kulbrintefradragets formål at lade kulbrinteproducenterne opretholde retten til fuldt kulbrintefradrag, hvis de inden for en kort årrække efter ibrugtagelsen også anvender det pågældende anlæg til CO₂-lagring.

Når investeringer er omfattet af den særlige ordning efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, skal der allerede ved investeringens foretagelse (betalingen) tages stilling til, i hvilket omfang det pågældende indvindingsanlæg må forventes anvendt til andre aktiviteter end kulbrinteindvinding. Da senere ændringer i forhold til den forventede anvendelse ikke i sig selv påvirker adgangen til at foretage afskrivninger efter de særlige regler, vurderes der heller ikke i disse tilfælde at være grundlag for at foreslå en særregel om anvendelse af anlæggene til CO₂-lagring.

Endelig er det vurderingen, at skattereglerne ikke bør give mulighed for, at udgifter, der udelukkende vedrører aktiviteter med lagring af CO₂, kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens

regler. Hverken løbende driftsomkostninger, der specifikt vedrører sådanne aktiviteter, eller afskrivninger på aktiver, der udelukkende anvendes i forbindelse med CO₂-lagring, bør derfor kunne fradrages ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en særlig bestemmelse i kulbrinteskatteloven, der regulerer de skattemæssige konsekvenser af, at anlæg opført med henblik på kulbrinteaktiviteter anvendes til aktiviteter i forbindelse med lagring af CO₂.

Det foreslås, at en samtidig anvendelse af anlæg til kulbrinteaktiviteter og aktiviteter med lagring af CO₂ som udgangspunkt ikke vil skulle påvirke adgangen til at foretage afskrivninger på anlæggene ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven. Den foreslåede regel vil udgøre en undtagelse fra reglerne i kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3, hvorefter der ved en samtidig anvendelse af aktiver til kulbrinteaktiviteter og andre aktiviteter kun kan ske afskrivning på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved kulbrintevirksomheden.

Den foreslåede særregel vil udelukkende skulle gælde for anvendelse af afskrivningsberettigede aktiver i forbindelse med lagring af CO₂. De gældende regler i kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3, vil således fortsat skulle finde anvendelse i relation til samtidig anvendelse af de pågældende aktiver til kulbrinteaktiviteter og andre aktiviteter end CO₂-lagring.

Dette vil også skulle gælde, hvis et aktiv f.eks. samtidig anvendes i forbindelse med kulbrinteaktiviteter, CO₂-lagringsaktiviteter og aktiviteter i forbindelse med behandling af kulbrinter for tredjepart (såkaldt tie-in). Ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven, vil der i givet fald fortsat ikke skulle kunne ske afskrivning på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet til tie-in aktiviteterne.

Virksomheden af den foreslåede særregel vil være, at kulbrinteproducenter, der har investeret i anlæg med henblik på anvendelse i kulbrintevirksomheden uden forventning om, at anlæggene ville kunne anvendes i forbindelse med lagring af CO₂, vil kunne påbegynde sådanne aktiviteter, uden at det medfører en formindskelse af den skattemæssige værdi af de løbende afskrivninger på anlæggene.

Den foreslåede særregel vil dog ikke skulle finde anvendelse i relation til investeringer, som efter den skattepligtiges valg er omfattet af den særlige ordning i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B. For investeringer omfattet af kapitel 3 B gælder det således, at der allerede på investeringstidspunktet skal tages stilling til, i hvilket omfang det pågældende anlæg må forventes anvendt til andre aktiviteter end kulbrinteindvinding, og at senere ændringer i forhold til den forventede anvendelse ikke i sig selv påvirker adgangen til at foretage afskrivninger efter de særlige regler i kapitel 3 B.

Det foreslås endvidere, at udgifter til forbedring af af-

skrivningsberettigede aktiver, der afholdes med henblik på anvendelse i forbindelse med lagring af CO₂, vil skulle føres på en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan afskrives ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke beskattes efter kulbrinteskatteloven. Efter forslaget vil udgifter til forbedring af et aktiv anvendt i forbindelse med lagring af CO₂ skulle anses for afholdt med henblik på denne anvendelse, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne vedrører forbedringer, der også ville være blevet foretaget, hvis aktivet udelukkende var blevet anvendt i forbindelse med erhvervelse af kulbrinteskatteindkomst.

Det vil således efter forslaget være den skattepligtige, der vil skulle have bevisbyrden for, at forbedringer af afskrivningsberettigede aktiver, der anvendes i forbindelse med CO₂-lagring, ikke foretages specifikt med henblik på disse aktiviteter.

Det foreslås yderligere, at hvor et afskrivningsberettiget driftsmiddel overgår til udelukkende at blive anvendt i forbindelse med lagring af CO₂, vil der skulle overføres et beløb svarende til driftsmidlets skattemæssigt nedskrevne værdi fra den saldo, hvorpå afskrivninger foretages efter kulbrinteskattelovens § 7, stk. 3, eller § 8, stk. 1, til en særskilt saldo, hvorpå der ikke kan afskrives ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven. Den foreslåede regel herom vil indebære, at der fra det tidspunkt, hvor driftsmidlet slet ikke anvendes til kulbrinteaktiviteter, ikke længere vil være adgang til at foretage afskrivninger på driftsmidlets restværdi med virkning for opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst.

Det bemærkes i den forbindelse, at kulbrintevirksomheder efter undergrundslovens § 32 a og de af Energistyrelsen udstedte tilladelser til at efterforske og indvinde kulbrinter vil have en forpligtelse til at sikre nedtagningen af anlæg, der har udtjent deres formål.

Allerede efter de gældende bestemmelser i kulbrinteskattelovens §§ 7 og 8 vil overgang til anvendelse udelukkende i forbindelse med aktiviteter, der ikke beskattes efter kulbrinteskatteloven, medføre, at der ikke kan foretages afskrivninger på den nedskrevne værdi af de pågældende aktiver ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst. Da det for driftsmidlers vedkommende vil være nødvendigt at overføre aktivernes nedskrevne værdi til en særskilt driftsmiddealsaldo, er det dog vurderingen, at en udtrykkelig særregel herom er hensigtsmæssig for at tydeliggøre, hvad der vil være konsekvensen af, at kulbrinteanlæg fremadrettet udelukkende anvendes til aktiviteter med CO₂-lagring.

I relation til driftsomkostninger, der vedrører lagring af CO₂, herunder udgifter til den løbende vedligeholdelse af afskrivningsberettigede aktiver, foreslås det, at fradrag kun skal kunne foretages ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke beskattes efter kulbrinteskatteloven. Det foreslås dog, at udgifterne fortsat skal kunne fradrages ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven i det omfang, den skattepligtige godtgør, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis

den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂.

I lighed med den regel, der er foreslået i relation til udgifter til forbedring af afskrivningsberettigede aktiver, vil det således efter forslaget være den skattepligtige, der vil skulle have bevisbyrden for, at driftsomkostninger, der vedrører CO₂-lagring, ikke afholdes specifikt med henblik på disse aktiviteter.

Endeligt foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne fastsætte regler om, at skattepligtige, der ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst foretager afskrivninger på udgifter til forbedring af aktiver, der delvis anvendes i forbindelse med lagring af CO₂, eller fradrager udgifter, der også vedrører lagring af CO₂, skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vedrører de tilfælde, hvor det efter de foreslåede regler vil være den skattepligtige, der har bevisbyrden for, at udgifter, herunder afskrivninger på udgifter til forbedringer af aktiver, kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven. Skatteforvaltningen skal således efter forslaget kunne fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der vil skulle afgives til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen kan vurdere, om den skattepligtige har løftet sin bevisbyrde.

Det foreslås, at de foreslåede regler skal have virkning fra og med den 1. januar 2024, således at reglerne ikke får virkning for indkomstår, der er påbegyndt før lovens ikrafttræden. Det bemærkes herved, at det følger af § 11, stk. 1, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, at skattepligtige efter kulbrinteskatteloven ved indkomstopgørelsen skal anvende kalenderåret som indkomstår.

2.3. Fradrag for fjernelsesomkostninger ved anvendelse af kulbrinteanlæg til lagring af CO₂

2.3.1. Gældende ret

Efter undergrundslovens § 32 a og de af Energistyrelsen udstedte tilladelser til at efterforske og indvinde kulbrinter har kulbrintevirksomheder en forpligtelse til at sikre nedtagningen af anlæg, der har udtjent deres formål. Efter kulbrinteskattelovens § 10 A kan der ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven, fradrages beløb, som den skattepligtige afholder til fjernelse af anlæg også efter, at virksomhed med indvinding af kulbrinter er ophørt.

Kulbrinteskattelovens § 10 A blev indført ved lov nr. 1216 af 27. december 2003, og det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger (Folketingstidende 2002-03, A, side 2086), at det var vurderingen, at der i forvejen var fradragsret for fjernelsesomkostninger i Nordsøen i medfør af den almindelige regel i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, om fradrag for driftsomkostninger. For at undgå tvivl blev det dog foreslået at skabe udtrykkelig hjemmel i kulbrinte-

skatteloven til, at fjernelsesomkostninger kan fradrages i både grundlaget for selskabsskat og kulbrinteskate.

Fjernelsesomkostninger kan kun fradrages efter kulbrinteskattelovens § 10 A, hvis de vedrører fjernelse af anlæg, der er anvendt til de kulbrinteskattepligtige aktiviteter. Det vil ikke hindre eller begrænse fradragsretten, at anlæg, der er opført med henblik på og faktisk anvendt til aktiviteter, der er kulbrinteskattepligtige, også er blevet anvendt til aktiviteter, der ikke beskattes efter kulbrinteskatteloven.

Er der på eller i tilknytning til de anlæg, der er anvendt til de kulbrinteskattepligtige aktiviteter, også opført anlæg eller installationer, der udelukkende er anvendt til aktiviteter, der ikke er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven, vil udgifterne til fjernelse af sådanne anlæg eller installationer derimod ikke kunne fradrages efter kulbrinteskattelovens § 10 A. Det vil f.eks. kunne have betydning for udgifter til fjernelse af installationer, der udelukkende er opført og anvendt med henblik på behandling af tredjeparters kulbrinter.

Hvis der resteret et uudnyttet underskud ved endeligt ophør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, kan den skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter § 10 A. Skatteværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskate, som den skattepligtige har betalt.

Bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, indebærer en såkaldt carry back-ordning, som i relation til fradrag for fjernelsesomkostningerne stiller de kulbrinteskattepligtige selskaber på tilnærmelsesvist samme måde, som hvis udgifterne var blevet afholdt, mens indvindingsvirksomheden fortsat kastede indtægter af sig. Herved kompenseres selskaberne for det »tab«, som skyldes, at der ved denne type virksomhed skal afholdes betydelige udgifter, efter at den indtægtsgivende virksomhed er afsluttet.

Carry back-reglen gælder kun i relation til kulbrinteskatten, og der er således ikke adgang til at få udbetalt skatteværdien af et eventuelt underskud i den selskabsskattepligtige kulbrinteindkomst.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Det er vurderingen, at den forventede anvendelse af eksisterende kulbrinteanlæg til aktiviteter med lagring af CO₂ ikke bør medføre ændringer i de gældende regler om fradrag for fjernelsesudgifter ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven.

Derimod er det vurderingen, at der bør ske ændringer i den særlige carry back-ordning som følge af den forventede anvendelse af kulbrinteanlæg til aktiviteter med lagring af CO₂.

Udgangspunktet er, at alle anlæg opført som led i kulbrinteaktiviteter skal nedtages, når de ikke længere anvendes til sådanne aktiviteter. Det må imidlertid forventes, at der som led i tilladelser til CO₂-lagring i Nordsøen vil blive givet virksomhederne tilladelse til at undlade at fjerne anlæg, der

vil skulle benyttes i forbindelse med disse lagringsaktiviteter.

Det bør være muligt at anvende carry back-ordningen, selv om visse anlæg anvendes til aktiviteter med lagring af CO₂ og derfor ikke fjernes i forbindelse med det endelige ophør med kulbrinteindvindingsvirksomheden. Endvidere bør carry back-ordningen på ny kunne anvendes med henblik på udbetaling af skatteværdien af fradrag for resterende fjernelsesomkostninger, når aktiviteterne med CO₂-lagring er ophørt, og samtlige de anlæg, der oprindeligt er blevet anvendt til kulbrinteaktiviteter og derefter til aktiviteter med CO₂-lagring, er blevet fjernet.

Det er dog vurderingen, at der bør ske en gradvis reduktion af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen, således at muligheden for at anvende ordningen helt vil være ophørt, når der er forløbet mere end 20 år fra det tidspunkt, hvor den skattepligtige efter ophøret med kulbrinteindvindingsvirksomheden har fjernet alle anlæg, der ikke er opretholdt af hensyn til aktiviteterne med lagring af CO₂.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kulbrinteskattepligtige virksomheder efter endeligt ophør med kulbrinteaktiviteter skal kunne få udbetalt skatteværdien af den del af et endeligt underskud i kulbrinteindkomsten, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg, der ikke opretholdes af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at virksomheder vil kunne undlade at fjerne kulbrinteanlæg, der også anvendes eller vil skulle anvendes til aktiviteter med lagring af CO₂, uden at dette vil udskyde anvendelsen af carry back-ordningen i forhold til udgifter til fjernelse af de anlæg, der ikke benyttes til lagringsaktiviteterne.

Da der må forventes at være meget betydelige omkostninger forbundet med fjernelse af anlæggene, vil en udskydelse af anvendelsen af carry back-ordningen kunne have væsentlige likviditetsmæssige konsekvenser for virksomhederne. Formålet med den foreslåede bestemmelse er på den baggrund at sikre, at virksomheder ikke vil blive foranlediget til afholde sig fra at påbegynde eller videreføre aktiviteter med lagring af CO₂ i Nordsøen udelukkende med henblik på at undgå en sådan udskydelse.

Det foreslås endvidere, at skatteværdien af fradrag efter kulbrinteskattelovens § 10 A for udgifter til fjernelse af de anlæg, der efter endeligt ophør af kulbrinteindvindingsvirksomheden er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, skal kunne kræves udbetalt, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg anvendt i forbindelse med lagringsaktiviteterne.

Formålet hermed er at imødegå risikoen for, at virksomheder vil afholde sig fra at påbegynde eller videreføre aktiviteter med lagring af CO₂ i Nordsøen, fordi de herved vil kunne miste adgangen til at udnytte carry back-ordningen

i relation til de anlæg, der benyttes i forbindelse med lagringsaktiviteterne.

Virksomheder, der af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂ undlader at fjerne visse anlæg ved kulbrinteindvindingsvirksomhedens ophør, vil efter forslaget således kunne anvende carry back-ordningen ad to omgange.

I relation til anvendelsen af carry back-ordningen efter fjernelse af de anlæg, der er opretholdt med henblik på anvendelse til CO₂-lagring, foreslås det dog, at det beløb, der kan kræves udbetalt, reduceres med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor betingelserne for at anvende ordningen første gang var opfyldt.

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke vil påvirke størrelsen af de fradragsberettigede fjernelsesomkostninger og dermed det skattemæssige underskud, der konstateres ved ophøret med kulbrinteaktiviteten, men udelukkende indebære en gradvis nedsættelse af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen.

Forslaget skal ses i lyset af, at det vil indebære en likviditetsmæssig fordel for virksomhederne, hvis de på grund af brugen af visse kulbrinteanlæg til aktiviteter med CO₂-lagring får ret til at undlade at fjerne visse anlæg, selv om kulbrinteaktiviteterne er ophørt. En tilladelse til at udføre CO₂-lagring bør imidlertid ikke få indflydelse på størrelsen af den fortjeneste (efter skat), som virksomhederne kan opnå på kulbrinteaktiviteterne.

Det er ikke muligt præcist at fastslå størrelsen af den økonomiske fordel, som virksomhederne vil opnå ved en udskydelse af det tidspunkt, hvor anlæggene skal være nedtaget. Det bemærkes herved også, at der vil kunne være stordriftsfordele forbundet med en samlet nedtagelse af alle anlæg, og at f.eks. miljøkrav, der kan påvirke størrelsen af fjernelsesomkostningerne, kan blive ændret over tid.

Den foreslåede, gradvise nedsættelse af det beløb, der vil kunne kræves udbetalt efter carry back-ordningen, vurderes imidlertid tilnærmelsesvist at modsvare den gennemsnitlige økonomiske fordel, som udskydelsen af fjernelsestidspunktet vil indebære.

Efter forslaget vil adgangen til at anvende carry back-ordningen efter kulbrinteskattelovens § 20 A helt være bortfaldet, når der er forløbet mere end 20 år fra udløbet af det indkomstår, hvor carry back-ordningen kunne anvendes første gang.

Endeligt foreslås det, at hvis alle kulbrinteanlæggene efter det endelige ophør af kulbrinteindvindingsvirksomheden er blevet opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, vil reduktionen af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen skulle foretages med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor den skattepligtige endeligt ophørte med kulbrinteindvindingsvirksomheden.

2.4. Ændring af listen over lande omfattet af defensive foranstaltninger

2.4.1. Gældende ret

Ved lov nr. 788 af 4. maj 2021 blev der med virkning fra den 1. juli 2021 indført såkaldte defensive foranstaltninger (skattesanktioner) imod lande, der er opført på EU's sortliste over skattely.

De defensive foranstaltninger består i, at der ikke er fradrag for betalinger til interesseforbundne modtagere hjemmehørende i de berørte lande. Der er heller ikke fradragsret i det tilfælde, hvor modtageren ikke er skattemæssigt hjemmehørende i de berørte lande, hvis modtageren ikke er betalings retmæssige modtager, og betalingen videreføres til en modtager i de berørte lande. De nærmere regler herom fremgår af ligningslovens § 5 H, stk. 1 og 3.

Endvidere skal der indeholdes og betales en særlig høj udbytteskat (44 pct.) på udbytter af hovedaktionæraktier, datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, når den retmæssige modtager af udbyttet er hjemmehørende i ét af de oplyste lande. Denne særlig høje udbytteskat gælder også, hvor udbyttet udloddes til en modtager, der ikke er skattemæssigt hjemmehørende i de berørte lande, men hvor den pågældende ikke er udbyttets retmæssige ejer, og udbyttet videreføres til en modtager i de berørte lande. Reglerne herom fremgår af selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 3. pkt., og kildeskattelovens § 2, stk. 11, 2. pkt., og § 65, stk. 12 og 13.

Følgende 9 lande er på nuværende tidspunkt omfattet af de defensive foranstaltninger, jf. ligningslovens § 5 H, stk. 2: Amerikansk Samoa, De Amerikanske Jomfruøer, Fiji, Guam, Palau, Panama, Samoa, Trinidad og Tobago og Vanuatu.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget om fastsættelse af defensive foranstaltninger mod lande på EU-listen over ikke samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 150 som fremsat, side 4, var det ved indførelsen af de defensive foranstaltninger mod lande på EU's sortliste over skattely forudsat, at fremtidige ændringer af, hvilke lande der berøres af de defensive foranstaltninger, ville skulle gennemføres ved lov. Dette ville skulle gælde, hvis der blev optaget nye lande på EU's sortliste over skattely, eller hvis nogle af de aktuelt oplyste lande blev fjernet fra listen.

Ved opdateringen af EU's sortliste over skattely vedtaget af Rådet den 4. oktober 2022 blev Anguilla, Bahamas og Turks- og Caicosøerne indført på sortlisten. Ved den seneste opdatering af EU's sortliste over skattely vedtaget af Rådet den 14. februar 2023 blev også Costa Rica, De Britiske Jomfruøer, Marshalløerne og Rusland indført på listen.

De lande, der er medtaget på EU's sortliste over skattely ved de to seneste opdateringer af listen, bør som udgangspunkt medtages på listen over de lande, der berøres af de defensive foranstaltninger, der er gennemført i Danmark. Danmark har dog indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst

med Rusland, der kom på sortlisten ved den seneste opdatering. En indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst skal overholdes, og overenskomsten vil således være til hinder for, at de defensive foranstaltninger vil kunne håndhæves i forhold til transaktioner, der involverer fysiske eller juridiske personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i Rusland. Lovforslaget forslås derfor ikke at skulle omfatte betalinger og udbytter til modtagere i Rusland.

Det bemærkes, at en eventuel opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Rusland forudsætter gennemførelse af en særskilt lov, der giver skatteministeren bemyndigelse til at opsiges dobbeltbeskatningsoverenskomsten,

2.4.3. De foreslåede ændringer

Det foreslås, at Anguilla, Bahamas, Costa Rica, De Britiske Jomfruøer, Marshalløerne og Turks- og Caicosøerne medtages på listen i ligningslovens § 5 H, stk. 2. De foreslåede ændringer vil indebære, at ligningslovens § 5 H, stk. 2, som opregner de lande, der berøres af de danske defensive foranstaltninger, vil omfatte følgende 15 lande: Amerikansk Samoa, Anguilla, Bahamas, Costa Rica, De Amerikanske Jomfruøer, De Britiske Jomfruøer, Fiji, Guam, Marshalløerne, Palau, Panama, Samoa, Trinidad og Tobago, Turks- og Caicosøerne og Vanuatu. Den danske opstilling af lande omfattet af de defensive foranstaltninger vil derved svare til de lande, der efter de seneste opdateringer af 4. oktober 2022 og 14. februar 2023 indgår på EU's sortliste over skattely, dog med undtagelse af Rusland.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Bortset fra aktiviteter forbundet med kulbrinteindvinding, der er omfattet af særlige beskatningsregler, udøver virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark, i dag ikke i nævneværdigt omfang indkomstgivende aktiviteter gennem faste forretningssteder på den danske kontinentalsockel uden for 12-sømilegrænsen. Med planerne om etablering af bl.a. energiøer, havvindmøleparker og anlæg til lagring af CO₂, forventes der fremtidige aktiviteter af denne karakter. Ved at skabe hjemmel til beskatning af aktiviteterne bevirker forslaget om indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, at der kan opstå et merprovenu for staten. Størrelsesordenen heraf kan på det foreliggende grundlag dog ikke kvantificeres nærmere.

Desuden bevirker forslaget om indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, at der vil være mulighed for at beskatte indkomst forbundet med aktiviteter, som fysiske personer, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet, udøver i Danmarks eksklusive økonomiske zone. Det vil medføre et yderligere merprovenu for staten, som på det foreliggende grundlag dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Den del af lovforslaget, der vedrører anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. til aktiviteter med lagring af CO₂, vurderes at ville indebære et merprovenu for det offentlige i form af

en rentefordel, hvis selskaberne udskyder udgifter til fjernelse af anlæg. Hertil kommer, at den gradvise reduktion af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen, vil kunne medføre et merprovenu for det offentlige på det tidspunkt, hvor anvendelsen af anlæggene m.v. er endeligt ophørt.

Den mulige provenuvirkning for det offentlige vil i givet fald afspejle, at selskaberne aktivt vælger at udvide forretningen til at omfatte lagringsaktiviteter. Virkningen vil først indtræde efter en længere årrække.

Det vurderes dog ikke muligt at kvantificere de provenumæssige konsekvenser for det offentlige. Det skyldes blandt andet, at der ikke foreligger tilstrækkelig viden, som kan danne grundlag for et skøn over, i hvilken grad de eksisterende kulbrinteanlæg m.v. kan forventes at blive anvendt til aktiviteter med lagring af CO₂.

Forslaget om indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone vurderes isoleret set at medføre implementeringsmæssige konsekvenser for Skatteforvaltningen på 0,9 mio. kr. i 2024, 1,5 mio. kr. i 2025 og 2,3 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Omkostningerne kan henføres til registrering og kontrol.

Forslaget om indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone indebærer ikke økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for kommunerne og regionerne.

Forslagets øvrige dele vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige af betydning.

Det er vurderingen, at lovforslaget er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den del af lovforslaget, som omhandler indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone vil betyde, at de dele af erhvervslivet, der ikke er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, og som udøver aktiviteter gennem et fast forretningssted på den danske kontinentalsockel uden for 12-sømilegrænsen, vil blive underlagt danske skatteregler. I det omfang den danske selskabsskattesats overstiger den skattesats, de pågældende virksomheder beskattes med i hjemlandet, vil de som følge af forslaget opleve en øget beskatning. Størrelsen heraf kan dog på det foreliggende grundlag ikke kvantificeres.

Den del af lovforslaget, der vedrører anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. til aktiviteter med lagring af CO₂, vurderes at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser i det omfang, at de foreslåede regler vil tilskynde de relevante selskaber til at anvende kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO₂. Selskaberne vil således opnå en rentefordel, hvis de udskyder udgifter til fjernelse af anlæg,

ligesom de foreslåede regler sikrer, at det vil være muligt at anvende carry back-ordningen, selv om visse anlæg anvendes til aktiviteter med lagring af CO₂ og derfor ikke fjernes i forbindelse med det endelige ophør med kulbrinteindvindingsvirksomheden.

Ændringen af listen over lande, der omfattes af de defensive foranstaltninger over for lande på EU's sortliste over skattely, vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det bemærkes, at det overordnede formål med de defensive foranstaltninger er at medvirke til at afholde skattepligtige selskaber og personer fra at foretage den form for transaktioner med de omfattede lande på listen, som de defensive foranstaltninger vedrører. Det må derfor forventes, at de skattepligtige ikke i nævneværdigt omfang vil blive nægtet fradrag for betalinger eller pålagt forhøjede kildeskatter i medfør af de foreslåede regler.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke er kvantificeret nærmere.

Innovations- og Iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant, fordi lovforslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætters muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ved at skabe hjemmel til beskatning af aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone bevirker lovforslaget, at der kan opstå et merprovenu for staten. Størrelsesordenen heraf kan på det foreliggende grundlag dog ikke kvantificeres nærmere. Den del af lovforslaget, der vedrører anvendelse af kulbrinte anlæg m.v. til aktiviteter med lagring af CO ₂ , vurderes at ville	Ingen

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, har i perioden fra den 24. juni 2022 til den 18. august 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CEPOS, Cevea, Danmarks Skibskredit, Dansk Aktionærforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Iværksætterforening, Dansk Offshore, Dansk Solcelleforening, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Rederier, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Energy Innovation Cluster, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen til Søfartens Fremme, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Nordsøfonden, SEGES, Skatteankbeforvaltningen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening og Vindmølleindustrien.

Et udkast til det samlede lovforslag har i perioden fra den 3. februar 2023 til den 3. marts 2023 været sendt i høring hos de ovenfor nævnte myndigheder og organisationer m.v. samt Mellempfolkeligt Samvirke og Oxfam IBIS.

Det bemærkes, at det udkast til lovforslaget, der har været i høring, ikke medtog Costa Rica, De Britiske Jomfruøer og Marshalløerne blandt de lande, der blev foreslået medtaget på listen i ligningslovens § 5 H, stk. 2, som opregner de lande, der berøres af de danske defensive foranstaltninger over for lande på EU's sortliste over skattely. Det skyldes, at disse lande først blev medtaget på EU's sortliste over skattely ved den seneste opdatering ved Rådets beslutning af 14. februar 2023.

	<p>indebære et merprovenu for det offentlige i form af en rentefordel, hvis selskaberne udskyder udgifter til fjernelse af anlæg. Hertil kommer, at den gradvise reduktion af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen, vil kunne medføre et merprovenu for det offentlige på det tidspunkt, hvor anvendelsen af anlæggene m.v. er endeligt ophørt.</p> <p>Det vurderes dog ikke muligt at kvantificere de provenueæssige konsekvenser for det offentlige.</p>	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre implementeringsmæssige konsekvenser for Skatteforvaltningen på 0,9 mio. kr. i 2024, 1,5 mio. kr. i 2025 og 2,3 mio. kr. årligt fra 2026 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den del af lovforslaget, der vedrører anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. til aktiviteter med lagring af CO ₂ , vurderes at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser i det omfang, at den tilskynder de relevante selskaber til at anvende kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO ₂ . Selskaberne vil således opnå en rentefordel, hvis de udskyder udgifter til fjernelse af anlæg, ligesom lovforslaget sikrer, at det vil være muligt at anvende carry back-ordningen, selv om visse anlæg anvendes til aktiviteter med lagring af CO ₂ og derfor ikke fjernes i forbindelse med det endelige ophør med kulbrinteindvindingsvirksomheden.	<p>De dele af erhvervslivet, der ikke er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, og som udøver aktiviteter gennem et fast forretningssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil blive underlagt danske skatteregler. I det omfang den danske selskabsskattesats overstiger den skattesats, de pågældende virksomheder beskattes med i hjemlandet, vil de som følge af lovforslaget opleve en øget beskatning.</p> <p>Størrelsen heraf kan dog på det foreliggende grundlag ikke kvantificeres.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke er kvantificeret nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, at personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, er skattepligtige til Danmark (begrænset skattepligt) af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet. Der indtræder dog kun begrænset skattepligt af vederlag for personligt arbejde, hvis personen har opholdt sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode, eller vederlaget udbetales af en arbejdsgiver m.v. med fast driftssted her i landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 14, nr. 2.

Medmindre andet er fastsat, omfatter danske skatteregler ikke aktiviteter udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone. Den begrænsede skattepligt for vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet gælder derfor kun, hvis det personlige arbejde er udført på land eller på dansk søterritorium inden for 12-sømilegrænsen.

Det foreslås, at der i kildeskattelovens 2, stk. 1, nr. 1, indsættes et nyt 2. pkt., hvorefter der som personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet også betragtes personligt arbejde udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når det personlige arbejde vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at personer, der er hjemmehørende i udlandet, som udfører arbejde på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, dvs. i Danmarks eksklusive økonomiske zone, som udgangspunkt vil blive skattepligtige til Danmark af indkomsten fra dette arbejde, når arbejdet vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

Etablering, drift og benyttelse skal forstås bredt, således at alle former for arbejde, der har direkte sammenhæng med kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil være omfattet. Arbejde, der f.eks. består i vedligeholdelse eller nedtagning af anlæg, vil derfor også være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter det foreslåede nye 2. pkt. dog kun finder anvendelse på personligt arbejde i Danmarks eksklusive økonomiske zone vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.

Denne undtagelse vil indebære, at vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold kun vil være begrænset skattepligtigt til Danmark, hvis arbejdet vedrører kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften

af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.

Den foreslåede udvidelse af den begrænsede skattepligt vil f.eks. komme til at omfatte vederlag for aktiviteter knyttet til etablering, drift og benyttelse af den planlagte energiø i Nordsøen og havvindmølleparker i forbindelse hermed. Endvidere vil udvidelsen af den begrænsede skattepligt også skulle gælde for de aktiviteter, som måtte blive igangsat i forhold til lagring af CO₂ i havområder omkring Danmark, f.eks. i undergrunden i den danske del af Nordsøen.

Betingelsen i kildeskattelovens § 2, stk. 14, nr. 2, om, at der kun indtræder begrænset skattepligt af vederlag for personligt arbejde udbetalt af en udenlandsk arbejdsgiver m.v., hvis personen har opholdt sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode, eller vederlaget udbetales af en udenlandsk arbejdsgiver m.v. med fast driftssted her i landet, vil også skulle gælde for vederlag for personligt arbejde omfattet af den foreslåede geografiske udvidelse.

Begrænset skattepligt af vederlag for personligt arbejde vil således indtræde, hvor personen har en dansk arbejdsgiver, hvor personen har en udenlandsk arbejdsgiver og inden for en given 12-månedersperiode tilsammen har opholdt sig i mere end 183 dage i Danmark, dvs. inden for 12-sømilegrænsen, eller personen har en udenlandsk arbejdsgiver med fast driftssted i Danmark.

Det vil følge af den i lovforslagets § 1, nr. 4, og den i § 2 foreslåede ændring af det geografiske område for fast driftssted, at et fast driftssted i Danmark vil kunne være beliggende i Danmarks eksklusive økonomiske zone.

I tilfælde, hvor en fysisk person, der ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, har en udenlandsk arbejdsgiver uden fast driftssted i Danmark, vil begrænset skattepligt for vederlag for personligt arbejde efter kildeskattelovens § 2, stk. 14, nr. 2, forudsætte, at den fysiske person har opholdt sig her i landet i over 183 dage inden for en 12-månedersperiode. Der vil fortsat ikke foreligge ophold her i landet i relation til bestemmelsen i § 2, stk. 14, nr. 2, når personen opholder sig på f.eks. kunstige øer eller installationer uden for 12-sømile grænsen.

Til nr. 2

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 5. pkt., fastsætter, at hvis den indkomst, som er nævnt i 4. pkt., vedrører arbejde udført såvel i som uden for Danmark, omfatter den begrænsede skattepligt kun den del, der forholdsmæssigt kan henføres til arbejde udført i Danmark. Indkomst som nævnt i 4. pkt. er fratrædelsesgodtgørelser, løn i en opsigelsesperiode og lignende ydelser, når sådan indkomst erhverves i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold, der har omfattet arbejde udført i Danmark, og lønindkomsten har været undergivet dansk beskatning.

Det foreslås at ændre kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 5. pkt., der bliver 7. pkt., derved, at henvisningen til 4. pkt. ændres, så der henvises til 6. pkt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets

§ 1, nr. 1, hvorved der foreslås indsat to nye punkummer som kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 2. og 3. pkt. Konsekvensændringen vil ikke indebære en materiel ændring af de gældende regler.

Til nr. 3

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., er personer, der er hjemmehørende i udlandet, undergivet begrænset skattepligt til Danmark af vederlag for personligt arbejde i forbindelse med at være stillet til rådighed for at udføre arbejde for en virksomhed her i landet, når arbejdet udgør en integreret del af virksomheden. Bestemmelsen omfatter vederlag for personligt arbejde ved såkaldt arbejdsudleje.

Medmindre andet er fastsat, omfatter danske skatteregler ikke aktiviteter udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone. Den begrænsede skattepligt for vederlag for personligt arbejde i forbindelse med arbejdsudleje til en virksomhed her i landet gælder derfor kun, hvis virksomheden udføres på land eller på dansk søterritorium inden for 12-sømilegrænsen.

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, efter 1. pkt. indsættes 2 nye punkummer, der bliver 2. og 3. pkt.

Det foreslås i det nye 2. *pkt.*, at 1. pkt. også skal omfatte vederlag for personligt arbejde for en virksomhed udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når virksomheden vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at personer, der er hjemmehørende i udlandet, og som er arbejdsudlejet til en virksomhed, der udfører aktiviteter vedrørende etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone, som udgangspunkt vil blive skattepligtige til Danmark af indkomsten fra dette arbejde.

Etablering, drift og benyttelse skal forstås bredt, således at alle former for virksomhed, der har direkte sammenhæng med kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil være omfattet. Virksomhed, der f.eks. består i vedligeholdelse eller nedtagning af anlæg, vil derfor også skulle være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede udvidelse af den begrænsede skattepligt vil f.eks. komme til at gælde for vederlag for personligt arbejde for personer, der er arbejdsudlejet til virksomheder, der har aktiviteter knyttet til etablering og drift af den planlagte energiø i Nordsøen og havvindmølleparker i forbindelse hermed. Endvidere vil udvidelsen af den begrænsede skattepligt også skulle gælde for eksempelvis vederlag for personligt arbejde for personer, der er arbejdsudlejet til virksomheder, der har aktiviteter vedrørende lagring af CO₂ i Danmarks eksklusive økonomiske zone, f.eks. i undergrunden i den danske del af Nordsøen.

Det foreslås endvidere i det nye 3. *pkt.*, at 2. pkt. dog kun skal finde anvendelse på virksomhed vedrørende kabler og rørledninger i Danmarks eksklusive økonomiske zone, som

fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.

Indkomst for personligt arbejde, som fysiske personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, oppebærer i forbindelse med arbejdsudleje til en virksomhed, der udøver aktiviteter vedrørende etablering og drift af undersøiske kabler og rørledninger på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, dvs. i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil således ikke blive undergivet dansk beskatning, når de pågældende kabler eller rørledninger udelukkende benyttes til transit gennem Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Til nr. 4

Det fremgår af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, at personer, der er hjemmehørende i udlandet, er undergivet begrænset skattepligt til Danmark af indkomst fra erhverv med fast driftssted her i landet.

Det følger af kildeskattelovens § 2, stk. 3, at der foreligger fast driftssted, når personen udøver erhverv gennem et fast forretningssted her i landet, og at bygge-, anlægs- og monteringsarbejde udgør et fast driftssted fra første dag.

Når der foreligger fast driftssted her i landet, skal der opgøres en indkomst for det faste driftssted svarende til den indkomst, som ville være blevet opgjort for et selvstændigt foretagende, der i øvrigt havde udøvet aktiviteterne under tilsvarende vilkår, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 8.

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 2, stk. 3, indsættes et nyt 3. *pkt.*, hvorefter der ved fast driftssted efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, også forstås aktiviteter, der udøves gennem et fast driftssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at personer, der er hjemmehørende i udlandet, og som udøver aktiviteter på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, vil blive skattepligtige til Danmark af indkomsten fra disse aktiviteter, når aktiviteterne vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, og betingelserne for, at der foreligger et fast driftssted, er opfyldt.

Den foreslåede udvidelse af den begrænsede skattepligt vil f.eks. komme til at omfatte aktiviteter knyttet til etablering og drift af den planlagte energiø i Nordsøen og havvindmølleparker i forbindelse hermed. Endvidere vil udvidelsen af den begrænsede skattepligt også skulle gælde for eksempelvis aktiviteter, som måtte blive igangsat i forhold til lagring af CO₂ i Danmarks eksklusive økonomiske zone, f.eks. i undergrunden i den danske del af Nordsøen.

Etablering, drift og benyttelse skal forstås bredt, således at alle former for aktiviteter, der har direkte sammenhæng med kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil være omfattet. Aktiviteter, der f.eks.

består i vedligeholdelse eller nedtagning af anlæg, vil derfor også være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås endvidere i kildeskattelovens § 2, stk. 3, 4. pkt., at den i 3. pkt. foreslåede bestemmelse ikke vil skulle anvendes på aktiviteter, der vedrører etablering, drift og benyttelse af kabler og rørledninger, som hverken fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.

Indkomst, som fysiske personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, opbevarer i forbindelse med etablering og drift af undersøiske kabler og rørledninger på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, dvs. i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil således ikke blive undergivet dansk beskatning, når de pågældende kabler eller rørledninger udelukkende benyttes til transit gennem Danmarks eksklusive økonomiske zone. Dette vil gælde, selv om aktiviteterne udøves gennem et fast forretningssted i den eksklusive økonomiske zone.

Til nr. 5

Kildeskattelovens § 2, stk. 14, fastsætter, at en række indkomster ikke er begrænset skattepligtige, hvis de udbetales af bestemte fysiske eller juridiske personer. Blandt de indkomststyper, som bestemmelsen vedrører, indgår blandt andet indkomst omfattet af kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 1.-5. pkt., dvs. bl.a. indkomst i form af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 14, nr. 2, er indkomst omfattet af opregningen i stk. 14, 1. pkt., ikke omfattet af den begrænsede skattepligt, når den udbetales af en fysisk eller juridisk person, der ikke har hjemting her i landet, medmindre indkomsten optjenes af en person, der opholder sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller udbetalingen foretages af en fysisk eller juridisk person, som har fast driftssted her i landet, jf. kildeskattelovens stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Det foreslås at ændre kildeskattelovens § 2, stk. 14, 1. pkt., og nr. 2, således, at henvisningerne til stk. 1, nr. 1, 1.-5. pkt., ændres, så der henvises til stk. 1, nr. 1, 1.-7. pkt.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, hvorved der foreslås indsat to nye punkummer som kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 2. og 3. pkt.

Til § 2

Selskaber og foreninger m.v., der har hjemsted i udlandet, er undergivet begrænset skattepligt til Danmark, hvis de udøver erhverv med fast driftssted her i landet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Det følger af selskabsskattelovens § 2, stk. 2, at der foreligger fast driftssted, når der udøves erhverv gennem et fast

forretningssted her i landet, og at bygge-, anlægs- og monteringsarbejde udgør et fast driftssted fra første dag.

Når der foreligger fast driftssted her i landet, skal der opgøres en indkomst for det faste driftssted svarende til den indkomstopgørelse, som et selvstændigt foretagende ville skulle opgøre, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 7.

Det foreslås, at der i selskabsskattelovens § 2, stk. 2, ind sættes et nyt 3. pkt., hvorefter der ved fast driftssted også forstås aktiviteter, der udøves gennem et fast forretningssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at selskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, som udøver aktiviteter på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, vil blive skattepligtige til Danmark af indkomsten fra disse aktiviteter, når aktiviteterne vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, og betingelserne for, at der foreligger et fast driftssted, er opfyldt.

Etablering, drift og benyttelse skal forstås bredt, således at alle former for aktiviteter, der har direkte sammenhæng med kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone vil være omfattet. Aktiviteter, der f.eks. består i vedligeholdelse eller nedtagning af anlæg, vil derfor også være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås endvidere i selskabsskattelovens § 2, stk. 2, 4. pkt., at den i 3. pkt. foreslåede bestemmelse ikke vil skulle anvendes på aktiviteter, der vedrører etablering, drift og benyttelse af kabler og rørledninger, som hverken fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.

Indkomst, som selskaber m.v., der er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, opbevarer i forbindelse med etablering, drift og benyttelse af undersøiske kabler og rørledninger på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen, dvs. i Danmarks eksklusive økonomiske zone, vil således ikke blive undergivet dansk beskatning, når de pågældende kabler eller rørledninger udelukkende benyttes til transit gennem Danmarks eksklusive økonomiske zone. Dette vil gælde, selv om aktiviteterne udøves gennem et fast forretningssted i den eksklusive økonomiske zone.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af kulbrinteskattelovens § 7, stk. 3, at udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og bygninger, som anvendes i forbindelse med forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed, afskrives efter afskrivningslovens regler herom. Borerigge afskrives efter de regler i afskrivningslovens kapitel 2 og 4, der gælder for driftsmidler.

Af kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, 1. pkt., fremgår, at hvis de i stk. 3 nævnte aktiver anvendes delvis i forbindelse

med anden virksomhed, beregnes afskrivning efter § 7, stk. 3, på grundlag af den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved forundersøgelses- og efterforskningsvirksomhed.

Det foreslås, at der i kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, 1. pkt., efter »ved forundersøgelses- og efterforskningsvirksomhed« indsættes: », jf. dog § 10 B, stk. 1«.

Den foreslåede bestemmelse har sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 3, hvorved der foreslås indsat en ny bestemmelse § 10 B i kulbrinteskatteloven, der bl.a. vil skulle fastlægge, hvordan der vil kunne afskrives på aktiver, der anvendes både i forbindelse med forundersøgelses- og efterforskningsvirksomhed omfattet af kulbrinteskatteloven og i forbindelse med lagring af CO₂.

Den foreslåede tilføjelse til bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, 1. pkt., vil sikre, at den foreslåede nye bestemmelse § 10 B i kulbrinteskatteloven vil finde anvendelse i stedet for § 7, stk. 4, i relation til afskrivninger på sådanne aktiver.

Til nr. 2

Det fremgår af kulbrinteskattelovens § 8, stk. 1, at produktionsanlæg, platforme og andre anlæg, herunder rørledninger og hertil knyttede anlæg, samt andet udstyr, der anvendes i forbindelse med erhvervelse af indtægter ved indvinding af kulbrinter, afskrives efter de regler i afskrivningslovens kapitel 2 og 4, der gælder for driftsmidler. Skibe og bygninger, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, afskrives efter § 8, stk. 2, efter afskrivningslovens regler herom.

Det fremgår af kulbrinteskattelovens § 8, stk. 3, at hvis de i stk. 1 eller 2 nævnte aktiver anvendes delvis i forbindelse med anden virksomhed, beregnes afskrivning efter stk. 1 og 2 på grundlag af den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved virksomhed med indvinding af kulbrinter.

Det foreslås, at der i kulbrinteskattelovens § 8, stk. 3, 1. pkt., efter »som nævnt i stk. 1« indsættes: », jf. dog § 10 B, stk. 1«.

Den foreslåede bestemmelse har sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 3, hvorved der foreslås indsat en ny bestemmelse som § 10 B i kulbrinteskatteloven, der bl.a. vil skulle fastlægge, hvordan der vil kunne afskrives på aktiver, der anvendes både i forbindelse med kulbrinteindvindingsvirksomhed og i forbindelse med lagring af CO₂.

Den foreslåede tilføjelse til bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 8, stk. 3, 1. pkt., vil sikre, at den foreslåede nye bestemmelse i § 10 B i kulbrinteskatteloven vil finde anvendelse i stedet for § 8, stk. 3, i relation til afskrivninger på sådanne aktiver.

Til nr. 3

Beskatningen af selskaber, der har indkomst ved indvinding af olie og gas, sker dels via den almindelige selskabsskat og tillægsselskabsskat, dels via den særlige kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 2. Samtidig deltager staten

gennem Nordsøfonden med (typisk) 20 pct. i de enkelte koncessioner.

Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf der skal svares kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 20 D.

Indkomsten fra indvinding opgøres særskilt til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat og kulbrinteskate, og der foretages således to indkomstopgørelser:

- En til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat.

- En til brug for beregningen af kulbrinteskate.

Ved begge opgørelser kan den skattepligtige alene fradrage udgifter, der vedrører indtægterne ved indvindingsvirksomheden, jf. kulbrinteskattelovens § 4, stk. 4, 3. pkt., eller som er afholdt til forundersøgelse og efterforskning i tilknytning til den skattepligtiges erhverv ved indvinding af kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 7, stk. 1.

Har en kulbrinteskattepligtig generelle omkostninger eller fællesudgifter, som f.eks. både vedrører indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven, og indkomst, der kun beskattes efter selskabsskatteloven, vil sådanne udgifter skulle fordeles mellem de to former for indkomst. Fordelingen vil skulle foretages efter almindelige skatteretlige principper.

Der er ved begge de ovennævnte indkomstopgørelser fradrag for afskrivninger. Efter kulbrinteskattelovens § 7, stk. 3, og § 8, stk. 1 og 2, afskrives udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver, som anvendes i forbindelse med forundersøgelses-, efterforsknings- eller kulbrinteindvindingsvirksomhed, efter afskrivningslovens regler.

Anvendes det afskrivningsberettigede aktiv også til anden virksomhed, foretages afskrivning kun på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved kulbrintevirksomheden, og afskrivning sker i så fald særskilt for hvert aktiv, jf. kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3.

Indkomst fra aktiviteter ved lagring af CO₂ beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler.

Der henvises om gældende ret i øvrigt til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i kulbrinteskatteloven som § 10 B, der for skattepligtige, der både driver virksomhed med aktiviteter omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 2 og virksomhed med lagring af CO₂, vil skulle regulere dels fordelingen af driftsomkostninger mellem de to former for virksomhed, dels adgangen til at foretage afskrivninger på aktiver, der anvendes i forbindelse med begge former for virksomhed.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 1, 1. pkt., at anvendes et afskrivningsberettiget aktiv delvis i forbindelse med lagring af CO₂, kan der fortsat afskrives på aktivet ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som omfattes af § 4.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at når et aktiv, der anvendes til virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning efter eller indvinding af kulbrinter og derfor er afskrivningsberettiget efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, samtidig anvendes til aktiviteter i forbindelse med lagring af CO₂, vil dette ikke skulle påvirke adgangen til at afskrive på aktivet ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2.

Den foreslåede bestemmelse vil udgøre en undtagelse fra bestemmelserne i kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3, hvorefter der ved en samtidig anvendelse af aktiver til kulbrinteaktiviteter og andre aktiviteter, ved indkomstopgørelsen efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 kun kan ske afskrivning på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved kulbrinte-virksomheden.

Anvendes et aktiv omfattet af den foreslåede bestemmelse også i forbindelse med yderligere aktiviteter, der ikke beskattes efter kulbrinteskattelovens § 4, vil det fortsat skulle afgøres efter kulbrinteskattelovens § 7, stk. 4, eller § 8, stk. 3, i hvilket omfang der vil kunne fradrages afskrivninger på aktivet ved opgørelsen af den indkomst, som omfattes af kulbrinteskattelovens § 4. I så fald vil der kun kunne ske afskrivning på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet i forbindelse med kulbrinteaktiviteten og CO₂-lagringsvirksomheden.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 1, 2. pkt., at udgifter til forbedring, der afholdes med henblik på anvendelse til lagring af CO₂, dog føres på en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan afskrives ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4.

Hvis et selskab m.v. afholder udgifter til forbedring af et afskrivningsberettiget aktiv, der anvendes eller skal anvendes i forbindelse med både kulbrinteaktiviteter og aktiviteter med lagring af CO₂, og forbedringen foretages med henblik på anvendelsen til CO₂-lagringsaktiviteter, vil udgifterne efter den foreslåede bestemmelse skulle indgå på en særskilt saldo, hvorpå der ikke kan afskrives ved opgørelsen af indkomsten efter § 4, men kun ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 1, 3. pkt., at udgifter til forbedring af et aktiv, der anvendes i forbindelse med lagring af CO₂, anses for afholdt med henblik på denne anvendelse, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne vedrører forbedringer, der også ville være blevet foretaget, hvis aktivet ikke skulle anvendes i forbindelse med lagring af CO₂.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det vil være den skattepligtige, der vil have bevisbyrden for, at forbedring af et aktiv, der anvendes eller skal anvendes til CO₂-lagringsaktiviteter, ikke udelukkende er foretaget med henblik på denne aktivitet.

Forslaget herom skal ses i lyset af, at den skattepligtige, der beslutter sig at lade forbedringen udføre, må formodes

at være i besiddelse af de faktiske oplysninger i form af arbejdstegninger, tekniske data m.v., der vil kunne godtgøre, at forbedringen også ville være foretaget, hvis den skattepligtige udelukkende havde haft kulbrinteskattepligtige aktiviteter.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 2, at overgår et afskrivningsberettiget driftsmiddel til udelukkende at blive anvendt i forbindelse med lagring af CO₂, overføres et beløb svarende til driftsmidlets skattemæssigt nedskrevne værdi fra den saldo, hvorpå afskrivninger foretages efter § 7, stk. 3, eller § 8, stk. 1, til en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan ske afskrivning, der fratrækkes ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af kulbrinteskattelovens § 4.

Den foreslåede regel herom vil indebære, at der fra det tidspunkt, hvor driftsmidlet slet ikke anvendes til kulbrinteaktiviteter, ikke længere vil skulle være adgang til at foretage afskrivninger på driftsmidlets restværdi med virkning for opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst.

Det vil svare til, hvad der allerede følger af bestemmelserne i kulbrinteskattelovens §§ 7 og 8. Da den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 10 B vil være en særregel om samtidig anvendelse af driftsmidler til kulbrinteaktiviteter og aktiviteter med CO₂-lagring, vurderes det imidlertid hensigtsmæssigt i bestemmelsen udtrykkeligt at fastslå, hvad der vil skulle være konsekvensen af, at kulbrinteanlæg fremadrettet udelukkende anvendes til aktiviteter med CO₂-lagring.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vil skulle gælde for afskrivningsberettigede aktiver, der ikke er driftsmidler, f.eks. immaterielle aktiver. Heller ikke for sådanne aktivers vedkommende vil der være adgang til at foretage afskrivninger med virkning for opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst, hvis aktivet ikke anvendes til kulbrinteaktiviteter. Da afskrivninger på sådanne aktiver ikke sker efter saldometoden, vurderes det imidlertid ikke nødvendigt at fastsætte særlige regler herom.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 3, at udgifter, der vedrører lagring af CO₂, herunder udgifter til vedligeholdelse af afskrivningsberettigede aktiver, kun kan fradrages ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at driftsomkostninger, der vedrører lagring af CO₂, herunder udgifter til løbende vedligeholdelse af afskrivningsberettigede aktiver, som udgangspunkt ikke vil kunne fratrækkes ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens § 4.

Udgifterne vil dog kunne fradrages ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens § 4, hvis den skattepligtige godtgør, at udgifterne også ville

være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂.

Det vil således efter forslaget være den skattepligtige, der vil skulle have bevisbyrden for, at driftsomkostninger, der vedrører CO₂-lagring, ikke foretages specifikt med henblik på disse aktiviteter. Ligesom den tilsvarende bevisbyrderegulering om forbedringsudgifter, der er foreslået i § 10 B, stk. 1, 3. pkt., skal forslaget ses i lyset af, at den skattepligtige må formodes at være i besiddelse af de faktiske oplysninger, der vil kunne godtgøre, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂.

Hvis den skattepligtige løfter sin bevisbyrde for, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂, vil udgifterne efter forslaget fuldt ud kunne fradrages ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens § 4. Det vil skulle gælde, selv om udgifterne tillige er afholdt med henblik på at erhverve, sikre eller vedligeholde indkomsten fra den skattepligtiges CO₂-lagringsaktiviteter.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse kun vil skulle finde anvendelse, hvis de afholdte udgifter må betragtes som en samlet udgiftspost, der ikke naturligt vil kunne opdeles. Om det er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering.

Foretages der f.eks. et samlet indkøb af mad til både ansatte beskæftiget med kulbrinteaktiviteter og ansatte beskæftiget med CO₂-lagringsaktiviteter, vil udgifterne naturligt kunne opdeles på grundlag af antallet af ansatte beskæftiget med de to aktiviteter, idet omfanget af indkøbet må formodes at have direkte sammenhæng hermed. En forholdsmæssig andel af udgifterne vil i et sådant tilfælde skulle kunne fradrages henholdsvis ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens § 4, og ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter selskabsskattelovens regler.

Er der derimod f.eks. tale om udgifter til aflønning af en enkelt kok, der laver mad til samtlige ansatte, vil den samlede lønudgift i hvert fald i almindelighed ikke skulle eller kunne opdeles, da udgiftens størrelse som udgangspunkt vil være upåvirket af det præcise antal ansatte. I et sådant tilfælde vil hele udgiften således skulle være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det vil indebære, at udgiften vil kunne fratrækkes ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens § 4, hvis den skattepligtige kan godtgøre, at der også ville være blevet ansat en kok, hvis der udelukkende var blevet udøvet kulbrinteskattepligtige aktiviteter.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 4, at Skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at skattepligtige, der ved opgørelsen af den del af indkomsten, som omfattes af kulbrinteskattelovens § 4, foretager afskrivninger på udgifter til forbedring af aktiver, der delvis anvendes i forbindelse med lagring af CO₂, eller fradrager udgifter, der også vedrø-

rer lagring af CO₂, skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt, jf. stk. 1 og 3.

Skatteforvaltningen vil i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse have mulighed for at fastsætte regler, hvorefter det vil være en betingelse for, at den skattepligtige kan løfte bevisbyrden efter de foreslåede bestemmelser i kulbrinteskattelovens § 10 B, stk. 1, 3. pkt., og § 10 B, stk. 3, at den skattepligtige indsender oplysninger, der godtgør, at betingelserne er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil give Skatteforvaltningen mulighed for at fastsætte regler om både dokumentationens indhold og form, herunder fristen for indsendelse af oplysningerne. Regler herom vil kunne bidrage til at sikre, at det for virksomhederne på forhånd klart fremgår, hvilke oplysninger der forventes indsendt, og at de indsendte oplysninger er ensartede. Dette vil kunne lette administrationen af regelsættet for både virksomhederne og Skatteforvaltningen.

Reglerne vil skulle udformes således, at virksomhederne kun vil skulle indsende de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at betingelserne for at fratække afskrivningerne eller udgifterne ved opgørelsen af den indkomst, der er omfattet af kulbrinteskattelovens § 4, er opfyldt. Der vil eksempelvis kunne fastsættes regler om, at selskaberne skal indsende fakturaer, arbejds tegninger, arbejdsbeskrivelser eller lign. Det vil ved eventuel udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen skulle tilstræbes, at dokumentationskravene udformes således, at den administrative byrde for virksomhederne begrænses.

Hvis bemyndigelsesbestemmelsen ikke er blevet udnyttet, vil den skattepligtige kunne løfte sin bevisbyrde ved i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 3 at godtgøre, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂. I givet fald vil det være tilstrækkeligt at indsende de nødvendige oplysninger m.v. på det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen måtte anmode herom.

Til nr. 4

Efter kulbrinteskattelovens § 10 A kan der ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven, fradrages beløb, som den skattepligtige afholder til fjernelse af anlæg også efter, at virksomhed med indvinding af kulbrinter er ophørt. Fjernelsesomkostninger kan kun fradrages efter kulbrinteskattelovens § 10 A, hvis de vedrører fjernelse af anlæg, der er anvendt til de kulbrinteskattepligtige aktiviteter.

Udgifter til fjernelse af anlæg, der er opført med henblik på og faktisk anvendt til aktiviteter, der er kulbrinteskattepligtige, er fradragsberettigede efter kulbrinteskattelovens § 10 A, selv om anlæggene også er blevet anvendt til aktiviteter, der ikke beskattes efter kulbrinteskatteloven. Udgifter til fjernelse af anlæg eller installationer, der udelukkende er anvendt til aktiviteter, der ikke er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven, er derimod ikke fradragsberettigede efter kulbrinteskattelovens § 10 A.

Hvis der resterer et uudnyttet underskud ved endeligt op-

hør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, kan den skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter § 10 A. Skatteværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskate, som den skattepligtige har betalt.

Carry back-reglen gælder kun i relation til kulbrinteskatten, og der er således ikke adgang til at få udbetalt skatteværdien af et eventuelt underskud i den selskabsskattepligtige kulbrinteindkomst.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt., at anvender den skattepligtige anlæg i forbindelse med lagring af CO₂, kan skatteværdien af den del af et endeligt underskud, som vedrører fradrag efter § 10 A, udbetales efter stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg, der ikke opretholdes af hensyn til aktiviteterne med lagring af CO₂.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at selskaber, der efter endeligt ophør med kulbrinteindvindingsvirksomhed opretholder anlæg, som har været anvendt til kulbrinteindvindingsaktiviteterne, men som fremadrettet skal anvendes i forbindelse med CO₂-lagringsaktiviteter, vil kunne anvende carry back-reglen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, når alle øvrige anlæg anvendt til kulbrinteaktiviteterne er fjernet. Selskaberne skal således på dette tidspunkt kunne kræve udbetaling af skatteværdien af den del af et eventuelt underskud ved det endelige ophør med indvindingsvirksomheden, der vedrører fradrag for de faktisk afholdte fjernelsesudgifter.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 2. pkt., at skatteværdien af fradrag efter § 10 A for udgifter til fjernelse af de anlæg, der er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, kan kræves udbetalt efter stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg anvendt i forbindelse med disse aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at skattepligtige, der efter endeligt ophør med kulbrinteindvindingsvirksomhed har opretholdt visse anlæg med henblik på CO₂-lagringsaktiviteter, vil kunne anvende carry back-ordningen på ny, når alle de pågældende anlæg er blevet fjernet. På dette tidspunkt vil den skattepligtige således kunne kræve udbetalt skatteværdien af den del af et eventuelt resterende underskud ved det endelige ophør med indvindingsvirksomheden, der vedrører fradrag for de udskudte fjernelsesudgifter.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke skulle ændre på, i hvilket omfang der er tale om fjernelsesomkostninger, der er fradragsberettigede ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst. Udgifter til fjernelse af anlæg eller dele heraf, der ikke har været anvendt til kulbrinteaktiviteter, vil således fortsat ikke skulle anses for fradragsberettigede

udgifter, der skal medregnes ved beregningen af det beløb, der vil kunne kræves udbetalt.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 3. pkt., at det beløb, der kan kræves udbetalt efter 2. pkt., reduceres med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, til og med det indkomstår, hvor betingelserne i 2. pkt. er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det beløb, der vil kunne kræves udbetalt efter carry back-ordningen efter fjernelse af anlæg, der er blevet opretholdt af hensyn til CO₂-lagringsaktiviteter, først vil skulle opgøres efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3. Det således opgjorte beløb vil herefter skulle reduceres med 5 pct. for hvert år, der er forløbet siden udløbet af det indkomstår, hvor carry-back ordningen kunne anvendes første gang efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 1. pkt.

Hvis et selskab efter endeligt ophør med kulbrinteindvindingsvirksomheden f.eks. i indkomståret 2030 har fjernet alle anlæg, der ikke opretholdes af hensyn til CO₂-lagringsaktiviteter, vil beløbet skulle reduceres med 5 pct., hvis alle de opretholdte anlæg er fjernet inden udgangen af indkomståret 2032. Er alle de opretholdte anlæg i eksemplet fjernet inden udgangen af indkomståret 2050, vil der være mulighed for at opnå udbetaling af 5 pct. af det beløb, der er opgjort efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3. Ved senere fjernelse af de opretholdte anlæg vil der ikke længere kunne opnås udbetaling af et beløb efter carry-back ordningen.

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 4. pkt., at er alle anlæg efter det endelige ophør af virksomhed efter dette kapitel blevet opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, foretages reduktionen efter 3. pkt. med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor den skattepligtige endeligt er ophørt med virksomhed omfattet af dette kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vedrører anvendelsen af carry-back ordningen, såfremt et selskab efter endeligt ophør af kulbrinteindvindingsvirksomheden af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂ opretholder alle de anlæg, der er benyttet i forbindelse med kulbrinteaktiviteterne. I så fald vil reduktionen af det beløb, der kan kræves udbetalt efter carry-back ordningen, skulle foretages med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor den skattepligtige endeligt ophørte med kulbrinteindvindingsvirksomheden. Der kan om beregningen af denne reduktion i øvrigt henvises til eksemplet i bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, 3. pkt.

Til § 4

Til nr. 1-4

Ved lov nr. 788 af 4. maj 2021 blev der med virkning fra den 1. juli 2021 indført såkaldte defensive foranstaltninger (skattesanktioner) imod lande, der er opført på EU's sortliste over skattely.

De defensive foranstaltninger består i, at der ikke er fradrag for betalinger til interesseforbundne modtagere hjemmehørende i de berørte lande. Der er heller ikke fradrag i det tilfælde, hvor modtageren ikke er skattemæssigt hjemmehørende i de berørte lande, hvis modtageren ikke er betalingens retmæssige modtager, og betalingen videreføres til en modtager i de berørte lande. Dette gælder dog ikke, hvis den skattepligtige godtgør, at betalingens retmæssige modtager er skattemæssigt hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU eller EØS, eller som har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Reglerne herom fremgår af ligningslovens § 5 H, stk. 1 og 3.

Endvidere skal der indeholdes og betales en særlig høj udbytteskat (44 pct.) på udbytter af hovedaktionæraktier, datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, når den retmæssige modtager af udbyttet er hjemmehørende eller registreret i et af de oplyste lande. Denne særlig høje udbytteskat gælder også, hvor udbyttet udloddes til en modtager, der ikke er skattemæssigt hjemmehørende i de berørte lande, men hvor den pågældende ikke er udbyttets retmæssige ejer, og udbyttet videreføres til en modtager i de berørte lande. Reglerne herom fremgår af selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 3. pkt., og kildeskattelovens § 2, stk. 11, 2. pkt., og § 65, stk. 12 og 13.

Det fremgår af ligningslovens § 5 H, stk. 2, at følgende lande er omfattet af de defensive foranstaltninger: Amerikansk Samoa, De Amerikanske Jomfruøer, Fiji, Guam, Palau, Panama, Samoa, Trinidad og Tobago og Vanuatu.

Det foreslås at ændre ligningslovens § 5 H, stk. 2, således at Anguilla, Bahamas, Costa Rica, De Britiske Jomfruøer, Marshalløerne og Turks- og Caicosøerne medtages på listen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de pågældende lande vil være omfattet af de defensive foranstaltninger. Dermed vil skattepligtige selskaber, personer m.v., jf.

ligningslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., ikke kunne foretage fradrag for betalinger efter skattelovgivningens almindelige regler, hvis de endelige modtagere er skattesubjekter, der er hjemmehørende i Anguilla, Bahamas, Costa Rica, De Britiske Jomfruøer, Marshalløerne eller Turks- og Caicosøerne.

Endvidere vil udbytter af hovedaktionæraktier, datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier være omfattet af de ovenfor beskrevne regler om en forhøjet indeholdelses- og skattesats på 44 pct., når modtageren eller den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende eller registreret i Anguilla, Bahamas, Costa Rica, De Britiske Jomfruøer, Marshalløerne eller Turks- og Caicosøerne.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 3 skal have virkning fra og med den 1. januar 2024.

Lovens § 3 vedrører de foreslåede bestemmelser i kulbrinteskatteloven om de skattemæssige konsekvenser af, at kulbrinteanlæg anvendes til aktiviteter med lagring af CO₂.

Det følger af § 11, stk. 1, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, at skattepligtige efter kulbrinteskatteloven ved indkomstopgørelsen skal anvende kalenderåret som indkomstår. Forslaget om, at de foreslåede ændringer af kulbrinteskatteloven skal have virkning fra og med den 1. januar 2024, vil sikre, at ændringerne ikke får virkning for indkomstår, der er påbegyndt før lovens ikrafttræden.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 2. Pligt til at svare indkomstskat til staten påhviler endvidere personer, der ikke er omfattet af § 1, og dødsboer, der behandles i udlandet, jf. dødsboskattelovens § 1, stk. 3, for så vidt de pågældende personer eller dødsboer:

1) Erhverver indkomst i form af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet. Skattepligten omfatter endvidere vederlag for påtagelse af indskrænkninger i adgangen til fri erhvervsudøvelse (konkurrenceklausuler), når det modtagne vederlag har sammenhæng med et nuværende eller tidligere tjenesteforhold her i landet. Det er uden betydning for skattepligten, hvilken form vederlaget udbetales i, samt om retten til indkomsten eller vederlaget er erhvervet efter ophør af arbejdet her i landet. Skattepligten omfatter endvidere fratrædelsesgodtgørelser, løn i en opsigelsesperiode og lignende ydelser, når sådan indkomst erhverves i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold, der har omfattet arbejde udført her i landet, og lønindkomsten har været undergivet dansk beskatning. Vedrører en indkomst som nævnt i 4. pkt. arbejde udført såvel i som uden for Danmark, omfatter skattepligten kun den del, der forholdsmæssigt kan henføres til arbejde udført i Danmark. Skattepligten omfatter endvidere vederlag omfattet af den midlertidige ordning som nævnt i § 7, stk. 1, 3.-6. pkt.

2) ---

3) Erhverver indkomst i form af vederlag for personligt arbejde i forbindelse med at være stillet til rådighed for at udføre arbejde for en virksomhed her i landet, når arbejdet udgør en integreret del af virksomheden. Det er uden betydning for skattepligten, hvilken form vederlaget udbetales i.

4-27) ---

Stk. 2. ---

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 902 af 21. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer:

»Som personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet betragtes også personligt arbejde udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når det personlige arbejde vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. 2. pkt. finder dog kun anvendelse på personligt arbejde i Danmarks eksklusive økonomiske zone vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

2. I § 2, stk. 1, nr. 1, 5. pkt., der bliver 7. pkt., ændres »4. pkt.« til: »6. pkt.«

3. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer:

»1. pkt. omfatter også vederlag for personligt arbejde for en virksomhed vedrørende etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg i Danmarks eksklusive økonomiske zone. 2. pkt. finder dog kun anvendelse på virksomhed i Danmarks eksklusive økonomiske zone vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med

Stk. 3. Fast driftssted efter stk. 1, nr. 4, foreligger, når personen eller dødsboet udøver erhverv gennem et fast forretningssted her i landet. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted fra første dag.

Stk. 4-13. ---

Stk. 14. En indkomst omfattes ikke af stk. 1, nr. 1, 1.-5. pkt., og nr. 2, 7 og 10-27, når den udbetales af:

1) Fremmede magters herværende diplomatiske repræsentationer og medlemmer af sådanne samt fremmede magters herværende udsendte konsuler.

2) En fysisk eller juridisk person, der ikke har hjemting her i landet, medmindre indkomsten optjenes af en person, der opholder sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode. Hvis den, for hvis regning udbetalingen foretages ikke har hjemting her i landet, men udbetalingen foretages af en fysisk eller juridisk person, som er skattepligtig efter stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, omfattes indkomsten dog af stk. 1, nr. 1, 1.-5. pkt., og nr. 2, 7 og 10-27.

§ 2. ---

Stk. 2. Fast driftssted efter stk. 1, litra a, foreligger, når selskabet, foreningen m.v. udøver erhverv gennem et fast forretningssted her i landet. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted fra første dag.

Stk. 3-12. ---

efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

4. I § 2, *stk. 3*, indsættes som *3. og 4. pkt.*:

»Ved fast driftssted efter stk. 1, nr. 4, forstås også aktiviteter, der udøves gennem et fast forretningssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. 3. pkt. finder dog kun anvendelse på aktiviteter vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

5. I § 2, *stk. 14, 1. pkt.*, og *nr. 2, 2. pkt.*, ændres »1.-5. pkt.« til: »1.-7. pkt.«

§ 2

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 905 af 21. juni 2022 og § 4 i lov nr. 1389 af 5. oktober 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 2*, indsættes som *3. og 4. pkt.*:

»Ved fast driftssted efter stk. 1, litra a, forstås også aktiviteter, der udøves gennem et fast forretningssted i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når de pågældende aktiviteter vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg. 3. pkt. finder dog kun anvendelse på aktiviteter vedrørende kabler og rørledninger, som fortsætter ind på Danmarks land- eller søterritorium eller har forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af den danske kontinentalsokkels ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg på dansk kontinentalsokkel.«

§ 3

I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1820 af 16. september 2021, foretages følgende ændringer:

§ 7. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Anvendes de i stk. 3 nævnte aktiver delvis i forbindelse med anden virksomhed, beregnes afskrivning efter stk. 3 på grundlag af den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed. Den forholdsmæssige anvendelse af aktivet i forbindelse med anden virksomhed danner grundlag for afskrivning af aktivet ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4. Afskrivning foretages særskilt for hvert aktiv.

Stk. 5. ---

§ 8. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Anvendes det afskrivningsberettigede aktiv delvis i forbindelse med anden virksomhed, beregnes afskrivning efter stk. 1 og 2 på grundlag af den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved virksomhed som nævnt i stk. 1. Den forholdsmæssige anvendelse af aktivet i forbindelse med anden virksomhed danner grundlag for afskrivning af aktivet ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4. Afskrivning foretages særskilt for hvert aktiv.

1. I § 7, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »ved forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed«: », jf. dog § 10 B, stk. 1«.

2. I § 8, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »som nævnt i stk. 1«: », jf. dog § 10 B, stk. 1«.

3. Efter § 10 A indsættes:

»§ 10 B. Anvendes et afskrivningsberettiget aktiv delvis i forbindelse med lagring af CO₂, kan der fortsat afskrives på aktivet ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som omfattes af § 4. Udgifter til forbedring, der afholdes med henblik på anvendelse til lagring af CO₂, føres dog på en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan afskrives ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4. Udgifter til forbedring af et aktiv anvendt i forbindelse med lagring af CO₂ anses for afholdt med henblik på denne anvendelse, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne vedrører forbedringer, der også ville være blevet foretaget, hvis aktivet ikke var blevet anvendt i forbindelse med lagring af CO₂.

Stk. 2. Overgår et afskrivningsberettiget driftsmiddel til udelukkende at blive anvendt i forbindelse med lagring af CO₂, overføres et beløb svarende til driftsmidlets skattemæssigt nedskrevne værdi fra den saldo, hvorpå afskrivninger foretages efter § 7, stk. 3, eller § 8, stk. 1, til en særskilt saldo, hvorpå der udelukkende kan ske afskrivning, der fratrækkes ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som ikke omfattes af § 4.

Stk. 3. Udgifter, der vedrører lagring af CO₂, herunder udgifter til vedligeholdelse af afskrivningsberettigede aktiver, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, som omfattes af § 4, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgifterne også ville være blevet afholdt, hvis den skattepligtige ikke havde haft aktiviteter vedrørende lagring af CO₂.

§ 20 E. ---*Stk. 2-3. ---***§ 5 H. ---**

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på betalinger til modtagere, der er skattemæssigt hjemmehørende eller registreret efter reglerne i:

- 1) Amerikansk Samoa.
- 2) De Amerikanske Jomfruøer.
- 3) Fiji.
- 4) Guam.
- 5) Palau.
- 6) Panama.
- 7) Samoa.
- 8) Trinidad og Tobago.
- 9) Vanuatu.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og Skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at skattepligtige, der ved opgørelsen af den del af indkomsten, som omfattes af § 4, foretager afskrivninger på udgifter til forbedring af aktiver, der delvis anvendes i forbindelse med lagring af CO₂, eller fradrager udgifter, der også vedrører lagring af CO₂, skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt, jf. stk. 1 og 3.«

4. I § 20 E indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Anvender den skattepligtige anlæg i forbindelse med lagring af CO₂, kan skatteværdien af den del af et endeligt underskud, som vedrører fradrag efter § 10 A, udbetales efter stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg, der ikke opretholdes af hensyn til aktiviteterne med lagring af CO₂. Skatteværdien af fradrag efter § 10 A for udgifter til fjernelse af de anlæg, der er opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, kan kræves udbetalt efter stk. 3, når den skattepligtige har fjernet alle anlæg anvendt i forbindelse med disse aktiviteter. Det beløb, der kan kræves udbetalt efter 2. pkt., reduceres med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, til og med det indkomstår, hvor betingelserne i 2. pkt. er opfyldt. Er alle anlæg efter det endelige ophør af virksomhed efter dette kapitel blevet opretholdt af hensyn til aktiviteter med lagring af CO₂, foretages reduktionen efter 3. pkt. med 5 pct. for hvert år, der er forløbet fra udløbet af det indkomstår, hvor den skattepligtige endeligt er ophørt med virksomhed omfattet af dette kapitel.«

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret ved § 36 i lov nr. 871 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 H, *stk. 2*, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

- »2) Anguilla.
- 3) Bahamas.
- 4) Costa Rica.«

Nr. 2 bliver herefter nr. 5.

2. I § 5 H, *stk. 2*, indsættes efter nr. 2, der bliver nr. 5, som nyt nummer:

- »6) De Britiske Jomfruøer.«

Nr. 3-4 bliver herefter nr. 7-8.

3. I § 5 H, *stk. 2*, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 8, som nyt nummer:

- »9) Marshalløerne.«

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 10-13.

4. I § 5 H, stk. 2, indsættes efter nr. 8, der bliver nr. 13, som nyt nummer:

»14. Turks- og Caicosøerne.«

Nr. 9 bliver herefter nr. 15.